

DIARI DE SESSIONS DEL PLE DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

D.L.P.M. 770-1987

Fq.Con.núm.33/27

IV Legislatura

Any 1995

Número 21 / Fascicle 2

**Presidència
del Molt Honorable Sr. Joan Huguet i Rotger.**

Sessió celebrada dia 28 de novembre del 1995.

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

II.- Debat de les esmenes a la totalitat, presentades al Projecte de Llei RGE núm. 2668/95, relatiu a mesures tributàries, administratives i de patrimoni: RGE núm. 3074/95, presentada pel Grup Parlamentari Nacionalista-PSM; RGE núm. 3093/95, presentada pel Grup Parlamentari Socialista i RGE núm. 3105/95, presentada pel Grup Parlamentari d'Esquerra Unida de les Illes Balears.

656

EL SR. PRESIDENT:

Bones tardes, senyores i senyors diputats. Es reprèn la sessió amb la defensa de l'esmena a la totalitat presentada pel Grup Parlamentari Nacionalista-PSM, número de registre 3068/95; i té un temps de quinze minuts per fer aquesta defensa.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Sr. President, senyores i senyors diputats. Segons les previsions del pressupost de 1996, la recaptació tributària augmentarà un 24,5%. Ni més ni manco que 6.155 milions més dels que es pressupostaren per a l'any 1995 fa comptes recaptar la Conselleria d'Economia i Hisenda. Tot això sense variar cap dels tributs cedits ni propis, ni preveure cap augment de la fiscalitat fora de l'actualització del 3,5%. Aquest increment espectacular de la recaptació s'ha calculat en base a les expectatives de creixement econòmic, especialment als impostos que graven les activitats econòmiques en expansió. D'aquesta manera, observam l'increment més espectacular en les transmissions patrimonials, amb una previsió de creixement de 7.900 milions a 12.450 milions, un augment ni més ni manco que del 57,6%.

Sobre aquesta qüestió voldríem fer dos comentaris. El primer sobre la quantia dels ingressos totals prevists, excessiva, com afirmam en la nostra presentació de l'esmena a la totalitat. Ens basam per fer aquesta afirmació en l'anàlisi del compte general del 1994, en el qual figura una desviació pressupostària a la baixa dels ingressos totals de 1.198 milions de pessetes, i ens fixam en l'anàlisi de l'execució dels pressuposts del 1995, amb data 30 de setembre, on els ingressos contrets fins aleshores són únicament el 72% dels ingressos prevists inicialment; és a dir, no arriben a les tres quartes parts, la qual cosa ens fa pensar que tancarem l'exercici pressupostari sense complir les previsions d'ingressos inicials. No queda justificada per tant, al nostre entendre, una previsió d'ingressos tan desmesurada, en no ser que no es tengui intenció d'executar íntegrament el pressupost de despeses, o que deliberadament es vulgui tancar el pressupost amb dèficit.

El segon comentari vol fer referència a la naturalesa dels ingressos que augmenten. Efectivament observam que l'any 1994 els ingressos per transmissions patrimonials augmentaren de forma espectacular, més de 3.300 milions per sobre dels crèdits inicials, i l'estat d'execució del pressupost del 95, sempre a 30 de setembre, indica que aquesta tendència a l'alça es manté. Però aquí voldríem plantejar un debat amb una certa valentia, que crec que ens hauran de reconèixer: És bo un augment d'ingressos tan important per transmissions patrimonials? Pot ser que qualcú dirà que qualsevol ingrés és bo, sempre que no provengui d'un augment de la pressió fiscal. El Sr. Matas, que no hi ha dubte que és una persona intel·ligent, ja haurà entès per on anam. És bo per a un país que planifica el seu futur econòmic sobre unes bases de creixement qualitatiu, frenant el creixement quantitatiu i apostant per la protecció del territori i la reducció de l'oferta turística, que l'augment d'ingressos pressupostaris sigui majoritàriament en base, en part, a un creixement tan espectacular de l'activitat immobiliària? Perquè això és el que ens demostra aquesta previsió d'ingressos. Aquesta és la lectura que podem fer d'aquesta previsió d'ingressos tan elevada, que creim que es confirmarà. La lectura és que una vegada més la recuperació econòmica es fonamenta en la compra-venda de propietats immobiliàries, en el mercat del territori i amb un creixement sobredimensionat de la construcció. Es confirma, per tant, el que ja venim advertint els darrers anys, que els programes i les declaracions dels governs del Partit Popular estan en contradicció amb les polítiques que s'apliquen, o els resultats obtinguts no estan en consonància amb aquestes polítiques que es propugnen. El resultat és que queim en els mateixos errors del passat. La nostra economia continua per aquesta via amb els mateixos desequilibris de sempre.

No hem d'oblidar, d'altra banda, que aquests són un pressuposts preelectorals. Senyores i senyors diputats, són un pressuposts que s'aprovaran pocs mesos abans de les eleccions generals, segurament. En lògica, per tant, aquests pressuposts no es poden desviar de les directrius ordenades a nivell d'Estat pel Partit Popular; bàsicament disminució de l'endeutament i disminució de les empreses públiques. No ens ha passat per alt, però, que mentre que la despesa total prevista per a les empreses públiques, sense comptar Gesma, que enguany s'incorpora als pressupost, es redueix un 14% -insisteix, no comptabilitzant Gesma-, reduïm 2.055 milions d'empreses públiques, les despeses de personal únicament disminueixen un 1%. Què significa això? Que les empreses públiques proporcionalment continuen augmentant considerablement el seu capítol de personal. Ficobalsa augmenta el seu capítol de personal un 13%, Ibatur un 88%, més gent que podrà anar de viatges de promoció; Semilla puja el seu capítol de personal un 20%, Ibagua el 26%, i així successivament. És a dir que un any més l'Administració de la Comunitat Autònoma no convocarà oposicions, però les empreses públiques continuaran contractant persones a dit, sense cap prova selectiva més que les simpaties del gerent que contracta. I això no és tot. Aquests pressuposts permeten que la Comunitat Autònoma assumeixi el personal de les empreses públiques que es liquiden, i que hauran entrat a l'Administració de la Comunitat Autònoma sense cap casta de prova selectiva. Tot un *traje*, que es diu. D'aquest tema, en parlarem amb més atenció en el debat de l'esmena a la totalitat de la llei d'acompanyament.

D'altra banda, i l'endeutament? Aquests projectes s'han presentat com a uns projectes que no s'endeuten; i aquí també jo voldria entrar un poc en el debat que ja s'ha suscitat avui de matí. Jo crec que és bo no endeutar-se en anys de bonança econòmica. D'altres vegades hem mantingut des d'aquesta tribuna que precisament els anys de bonança econòmica, que l'activitat econòmica privada no necessita cap estímul, perquè per ella mateixa ja es desenvolupa l'activitat, és un temps apropiat perquè les administracions carreguin bateries perquè quan ve un cicle de recessió, aleshores les administracions públiques puguin fer molta d'inversió pública i ajudar el sector privat, equilibrant l'economia. Nosaltres creim en aquesta funció que han de tenir. Però també és cert que en anys de bonança econòmica, que les empreses ja funcionen perquè el mercat funciona. les administracions també poden aprofitar per disminuir certs tipus d'inversions, i anar més cap a inversions de tipus social. Això és per entrar una mica en el debat que s'ha suscitat avui de matí. I és ver, aquests pressuposts no preveuen cap endeutament, però augmenten els interessos que pagaran les empreses públiques que enguany, gràcies a aquests pressuposts, sí que poden continuar endeutant-se per valor, si no hem sumat malament, de 4.585 milions de pessetes. A pesar que disminueix el pressupost total de les empreses públiques, pagaran 125 milions d'interessos més que l'any 95. Deia avui de matí el conseller que aquests pressuposts no autoritzen endeutament al Govern, però aquests pressuposts autoritzen endeutament a Ibasan, a Ibaivi, a Semilla.

Dins aquest primer bloc, que hem volgut dedicar a qüestionar les presumpes mesures d'austeritat del Govern balear, hi manca una referència a la disminució d'alts càrrecs. Sincerament, Sr. President del Govern, ha estat d'agrair que els respectius consellers compareixin al Parlament acompanyats dels alts càrrecs per explicar millor els pressuposts. Però alguna compareixença ha resultat escandalosa, concretament la del conseller d'Agricultura, que ocupà mitja sala de comissions acompanyat d'alts càrrecs, directors generals, secretaris generals tècnics, gerents d'empreses públiques. Ho vaig comentar a un director general, crec que hi ha ja més alts càrrecs a Agricultura que pagesos a Mallorca; la del conseller d'Obres Públiques, també acompanyat d'una dotzena d'alts càrrecs; o la del conseller de Cultura, que manté pràcticament la mateixa estructura política després d'haver transferit pràcticament la meitat de les competències als consells insulars. Sincerament, creim que amb un pressupost de poc més de 50.000 milions de pessetes, sobren part d'aquests 54 alts càrrecs, 24 assessors, més altres tants gerents i directors d'empreses públiques.

Parlant de compareixences, també suggeriríem que les memòries siguin més detallades quant a les inversions i transferències. En alguns casos ha estat impossible desxifrar els pressuposts. Els contaré una anècdota de la compareixença del Sr. Socias. El Sr. Orfila pregunta "què destinaran al programa OTI a cadascun dels pobles de les Illes que estan declarats operacions territorials integrades per al 1996"; resposta del conseller, textual: "si vol que li digui la veritat, no sé la quantitat que destinaré l'any que ve. No, no. Que vol que li digui una cosa? No, no. No sé la quantitat que hi destinaré. Quan estiguin aprovats els pressuposts sabré exactament al que m'he d'atendre", llavors el conseller sabrà a que s'ha d'atendre però no pot contestar una pregunta a un diputat.

El Sr. Orfila encara n'hi va fer una altra: "què destinarà a combatre les malalties del bestiar com la mamitis subclínica, els barbs a l'illa de Menorca i la varroasis que afecta a les abelles?" Resposta del conseller, "de la llista de malalties que m'ha dit jo conec, tal vegada, la brucelosi i la tuberculosi, però les altres no em faci dir, perquè no som menescal ni duc anys suficients per poder entendre aquestes malalties." La veritat és que el Sr. Orfila demana unes coses... Però no calia que el Conseller fes una dissertació sobre aquestes malalties, era suficient que digués "destinam tants de mil de milions de pessetes per combatre aquestes malalties". Aquesta anècdota, si vol frívola, però il·lustra l'hermetisme dels pressuposts en moltes àrees. El Conseller d'Obres Públiques va informar molt detalladament, i li hem d'agrair, però d'altres conselleries hem estat incapaços de destriar a que destinaran, prioritàriament, els seus pressuposts. Per exemple, és impossible saber exactament a que es destinen els pressuposts comunitaris, indesxifrabable. No és estrany que els propis batlles del Partit Popular estiguin desconcertats quan s'han anunciat abundoses inversions dins l'objectiu 5B, i s'han quedat amb un pam de nassos.

En canvi, els pressuposts són molt il·lustratius en altres aspectes. Per exemple, mostren a la perfecció les vertaderes intencions del Govern davant els anunciats traspasos de competències als consells insulars. Una de les transferències estrella anunciades: ordenació del turisme. Doncs bé, hem estudiat amb atenció el Programa 7512, ordenació del turisme, un dels programes més dotats dels darrers anys, i la sorpresa és majúscula. Si l'any 1995, el pressupost d'ordenació del turisme era de 1.957 milions, algun any, com l'any 92, el pressupost va ésser de 4.062 milions de pessetes, enguany tot el pressupost es redueix a 239 milions de pessetes, únicament capítol 1 de personal. Però, el més interessant és que amb aquests 239 milions de pessetes que, repeteix, únicament són per pagar el personal, capítol 1, s'han de realitzar les següents activitats que es descriuen en els pressuposts: gestionar l'escola d'hosteleria, transformar la residència de Can Picafort en hotel-escola, finalitzar el pla d'embelliment de zones turístiques, avançar en els plans de modernització, divulgació del POT, aplicació del POT, informatització, creació d'un departament de documentació i anàlisi, muntatge de l'exposició Turisme 21, entre altres activitats. Segurament esperen miracles dels consells insulars, ens honora tanta confiança, però no entenem com pot funcionar Ordenació del Turisme sense cap pessetes per a material d'oficina, telèfon, electricitat, desplaçament dels inspectors, ni com els consells insulars podran divulgar el POT, a no ésser que un funcionari en funcions faci les funcions de saig i faci unes crides pels caps de cantons. No sabem com podrem embellir zones turístiques, o modernitzar l'oferta turística, amb aquest esquifit pressupost.

Finalment, senyores i senyors diputats, aquests pressuposts no estan en sintonia amb els discursos del president del Govern. Una comunitat autònoma que té dotació de protecció del mediambient no pot aprovar uns pressuposts que no contemplin cap actuació en matèria de recollida selectiva i reciclatge. El Govern no es pot rentar les mans, deixant exclusivament a la responsabilitat dels ajuntaments i consells insulars la valorització dels residus. Tampoc hem vist un programa decidit de reutilització d'aigües depurades. La política hidràulica és continuïsta, sense preveure cap mesura de foment de l'estalvi d'aigua potable. Els recursos destinats a la restauració d'espais naturals són insignificants, insuficients per a una economia turística. A la vegada, seguim opinant que a Balears s'haurien d'augmentar els recursos destinats a rehabilitació. És incongruent que s'aprovi un pla d'ordenació de l'oferta turística i es destini quasi la totalitat dels recursos a promoció de noves edificacions, en comptes de promoure la rehabilitació d'edificis, incentivant la iniciativa privada. Per aquesta via es seguiran degradant els barris antics de les nostres ciutats, poblacions i zones turístiques.

Per acabar, tot i que els pressuposts augmenten la partida destinada a ajuda al desenvolupament, encara estam molt lluny del 0'7, i no hi ha una atenció suficient al nostre tercer món, al tercer món d'aquí. Segueix la improvisació en la política de residències i centres d'atenció als majors. No veim criteris de planificació general. Deim, també, a la nostra esmena a la totalitat, que no hi ha una promoció suficient del transport públic, i no es planifiquen les inversions en carreteres. Avui mateix, el Sr. Matas ha utilitzat un símil que il·lustra la mentalitat del Partit Popular. Textualment, ha dit que "la inversió privada viatja per les carreteres". Efectivament, per unes bones carreteres, però també per un bon tren i per tots els altres mitjans de comunicació de transport públic, totalment insuficients, inadequats, tant pels residents com pels turistes.

Per acabar, no ens voldríem retirar sense saludar la incorporació en els pressuposts del programa de normalització lingüística dotat amb 400 milions de pessetes. De totes maneres, estirem expectants, a l'espera de la concreció de les mesures de normalització lingüística i dels resultats que aquestes mesures operin. Així i tot, globalment consideram que aquests pressuposts, en conjunt, no responen a les necessitats que el nostre país té en aquests moments, i per això demanam la seva devolució. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. En torn de rèplica, té la paraula el Conseller d'Economia i Hisenda, Sr. Jaume Matas.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA I HISENDA (Jaume Matas i Palou):

Sr. President. Senyores i senyors diputats. Sr. Sampol, intentaré, al llarg d'aquesta intervenció, poder explicar els dubtes que crec que encara, el dia d'avui, vostè té, que ha plantejat en la seva intervenció, per intentar convèncer-lo que efectivament, jo crec que fins i tot en la seva exposició final ho corrobora, per ventura moltes de les qüestions que vostè planteja aquí són, tal vegada, molt més d'una esmena parcial que d'un rebuig a un projecte de pressuposts en la seva integritat. El que passa és que, com molt bé ha dit vostè, el projecte d'aquest pressupost és un projecte electoral. Si això és així, per ventura les esmenes també són electorals, i la seva també, no?

En primer lloc vostè ha fet referència a la previsió dels ingressos, s'incrementen un 24%, sense increment (...) fiscal, és una resposta que obeeix, segons vostè una previsió excessiva, vostè diu que es basa en el compte general del 94, i que li fa sospitar que tancarem sense complir aquesta previsible estimació. Una altra cosa és l'anàlisi, que em pareix interessant, que vostè ha realitzat sobre el tema de l'impost sobre transmissions patrimonials. Disculpi, president.

La previsió d'ingresos està realitzada de la següent manera, les dades d'ingresos reals contemplen un tancament sobre exercici de liquidació. És a dir, al que són les previsions del pressupost de les administracions públiques, i vostè coneix el tema de la presentació que fa habitualment, any rera any, l'Estat dels seus comptes, vostè veurà que habitualment l'Estat fa tres columnes. Una columna que és pressupost inicial, una altra columna que és previsió de liquidació i l'altra columna és pressupost inicial de l'any següent. Moltes vegades, les administracions públiques xerren d'increments sobre liquidació i sobre pressupost inicial nou. La recaptació de gener-octubre de l'any 94, d'ingresos reals, ha estat de 19.354 milions. La mateixa recaptació de gener-octubre de l'any 95 ha estat de 22.306 milions, existeix una variació real d'un 13'85%, amb un creixement econòmic del 5'3% en aquest mateix període de l'any. Nosaltres, per a l'any 1995, tenim una previsió de tancament de 25.693 milions de pessetes, 25.693 milions de pessetes serà la liquidació aproximada que es realitzarà enguany amb la tendència que duim en aquests onze mesos. La variació estimada serà de 10'5%, amb un creixement de 1'4%. Per tant, calculam aquesta previsió inicial de 28.405 milions. Estam xerrant d'una variació d'un 10'5% sobre liquidació, no d'un 25%, sobre liquidació un 10'5%, amb un 4%. Vull dir, si amb un 5'3% hem tengut ingressos que han superat el 13'85%, no és exagerat que amb una previsió de creixement del 4%, com he dit avui matí, de Pib l'any 96, nosaltres fixem una variació d'ingresos de 10'5%. Puc reconèixer que això són xifres provisionals, amb això tots estam exposats. De totes maneres, vostè segur que estarà tranquil perquè sap que el que no es fa és demanar endeutament, no es planteja la demanda d'endeutament, per tant la despesa s'haurà d'ajustar a l'ingrés. No hi ha més problema, no? Ara, la previsió és aquesta, és de 10'5% de previsió.

Molt interessant, sí senyor, el plantejament de l'activitat immobiliària. Efectivament, anem a separar el problema. És aquest increment de recaptació amb impostos de transmissions patrimonials una variable que posa damunt la taula el fet que s'estigui produint una economia que es pugui basar més en l'especulació, en la creació de la riquesa i en l'activitat simplement immobiliària? No. El que passa és que m'agradaria aportar una dada que és significativa. Miri, l'habitatge nou, perquè vostè ha intentat intuir amb aquesta asseveració que es podria estar donant un increment desmesurat en la construcció, la veritat que no tots els economistes estem d'acord amb l'increment de la construcció de l'any 94. Jo avui mati he dit que nosaltres preveïem un 2'5% que crec que serà una bona estimació, però el que és un fet real és que, precisament, aquest impost no demostra aquest tipus d'activitat sinó tot el contrari. El nou habitatge paga Iva, no paga transmissions patrimonials, el nou habitatge paga Iva. Qui paga transmissions patrimonials és l'habitatge rehabilitat. Aquí tenc una dada que em pareix molt interessant, és el percentatge de reformes sobre total visat, que aporten els col·legis d'arquitectes, des de l'any 86 a l'any 94. Això és el percentatge sobre el total d'obres que representen tot el que són reformes. Les reformes, l'any 86, sobre el total visat, suposaven un 4'43; el 87 un 2'08. A partir del 90 s'incrementen espectacularment, l'any 93 un 37'49%, i l'any 94 un 32%. És a dir, les reformes visades pels col·legis d'arquitectes, no construcció nova sinó reforma, inclosos establiments industrials i hotelers, lògicament, han passat del 2 al 37%. És important, jo crec que és una dada molt significativa.

De qualsevol manera, el que crec que desgraciadament avui no ens pot demanar és que siguem capaços de fer política fiscal amb l'impost de transmissions patrimonials. Si tot va bé, i aconseguim negociar un bon sistema de finançament autònom, tenc moltes esperances que això sigui una realitat, i que l'impost de transmissions patrimonials, d'una vegada per totes, deixi d'esser un impost estatal, on les autonomies simplement fan gestió i res més, i pugui ser, almanco, tal com estableix el Llibre blanc del sistema de finançament, un tribut *compartido*, que diuen ells, que podem legislar. Avui per avui, amb l'impost de transmissions patrimonials, l'única aplicació que podem fer és la que la llei estableix, i la recaptació ha de venir per aplicar les normes vigents legalment, i nosaltres aplicar uns bons criteris de gestió per poder gestionar el tribut.

Hi ha una dada amb la que no estam d'acord, per ventura un dels dos té un error. El pressupost del personal de les empreses públiques, fora Gesma, baixa un 11%, en total, comparant situació inicial-situació final. Quant al debat que s'ha realitzat aquí, avui matí, nosaltres creim que realment estat minusvalorada l'aplicació d'acció social en aquest projecte que presentam. Jo m'atreviria a dir, Sr. Sampol, i puc estar equivocac, i a més una per una amb el mateix desnivell que vostè davalla, que aquest pressupost podria contemplar, probablement, 8.553 milions de pessetes amb despeses d'acció social. El que representa un 15'21 % del total dels pressuposts. Per ventura, tendrem, en qualque supòsit determinat, aspectes amb els que vostè no hi estarà d'acord, en acció social o despesa social. Aquesta distribució, a més de complir en primer lloc el programa 32-32, el programa 32-41 de formació professional no reglada, el 31-31 de centres assistencials, el 31-33 del pla regional de drogues, el 31-41 de promoció i ajuts socials, el 31-42 de gestions pensions no contributives, el 31-32 de protecció de menors, el 32-31 de serveis a la joventut, i el 32-20 de programes comunitaris de foment a l'ocupació, a més, li poden sumar el programa 13-43, lògicament, cooperació per desenvolupament, el 0'7% que vostè indica a una altra al·lusió que ha fet, i després determinades funcions, la funció de sanitat 42, crec que té molt de sentit introduir dins aquest tipus de despeses el que seria la infraestructura per centres de tercera edat, amb 376 milions, els convenis amb ajuntaments per a la construcció de centres de tercera edat i centres sanitaris, 199'6 milions de pessetes, i després les accions públiques relatives a la salut, que pugen 388'1 milions de pessetes. A més, les activitats que estarien incloses dins el programa 42-20 i 45-51, que pujarien a 460 i 1.050 milions de pessetes, la dotació per a la rehabilitació de l'habitatge que es fa a través forma indirecta, que no s'imputa directament al pressupost, perquè és d'una empresa pública, com seria el cas de l'Ibavi, amb un total de 1.868'4 milions de pessetes, projectes destinats a persones en situació de precarietat, campanyes de salut, programa de maltractament de menors, i conveni amb l'Inem per a la contractació de persones aturades, activitats per a la promoció de la igualtat de la dona, organització de la jornada de la dona treballadora, programes de promoció i (...), gestió de centres assistencials, pla regional de drogues, subvenció a l'Aprop per la gestió de Son Tugores, programa d'atenció a primera infància, pla d'integració gitana, pla concertat de prestacions socials bàsiques, suport (...) comunitari, conveni d'informació dels serveis socials, conveni amb l'Unac, conveni institucional pel manteniment de l'hospital de nit, Son Ribes, Can Pelen i Can Gatzar, conveni amb Jovent, projectes d'intervenció social, centre d'atenció a minusvàlids, subvencions per guarderies, pensió assistencial, gestió de pensions, suport familiar, protecció de menors, etcètera, etcètera. Per tant, crec que no és del tot justa aquesta asseveració que no s'ha realitzat un important esforç en política d'acció social, i per tant la despesa d'acció social.

De qualsevol forma, la llei estableix que aquest percentatge ha d'esser al voltant d'un 6%. Jo m'atreviria a endevinar quin creu vostè que és el percentatge que s'hauria de dedicar a aquest tipus d'acció, o quin és el que vostè destinaria si presentàs un projecte alternatiu.

El tema de l'endeutament de les empreses públiques, el consider molt injust. L'endeutament de les empreses públiques és menor que el de l'any anterior, sobre tot, Sr. Sampol, fa referència de forma majoritària, no total, hi ha 69 milions de l'Associació General Agrària, 2.341 de l'Ibavi, Serveis Ferroviaris, Institut Balear (...) Quin és aquest endeutament de les empreses públiques tan espectacular? Miri, els 1.500 milions de pessetes, que l'any passat també es varen demanar, per a les depuradores. Això no és incrementar l'endeutament de les empreses públiques, 1.500 milions de pessetes, si vostè creu que aquestes depuradores no s'han de fer, no s'ha de tancar el cercle de la depuració, ho digui i podrem discutir aquest endeutament. El gran tret de l'endeutament, l'Ibavi. Escolti, això no és endeutament, no ho és, està equivocat. Sap per què és allò de l'Ibavi? Ho he intentat explicar però consider que no ho han entès. És per a les hipoteques. Quan construeixes un pis d'habitatge social, ho fas amb una hipoteca. En el moment que es ven el pis, la hipoteca es subroga, ni una pesseta d'aquests 2.341 milions de pessetes es destinen per alguna cosa distinta que aquesta hipoteca que es subrogarà, res més, s'ha de posar tècnicament a capítol nou, però això no és endeutament. S'ha de posar a capítol nou perquè per construir el pis fas aquesta hipoteca. Per això, amb 800 milions de pessetes, que és el que destinam a habitatge, es poden construir més de 8.000 milions de pessetes d'obra en habitatge públic social, gràcies a aquestes hipoteques que el comprador es subroga.

L'altra gran partida, 700 milions de pessetes, és la compra de la maquinària del tren, que es va fer l'any passat. Simplement pagar els trens que es varen comprar l'any passat. Vostè, que diu que no contemplam la inversió en matèria de transport, aquesta comunitat autònoma que ha adquirit unes competències de l'administració central en serveis ferroviaris ha realitzat una inversió molt important en aquests serveis ferroviaris, que és aquesta que figura aquí com a endeutament. Per tant, crec que estarem d'acord que és injust dir que s'ha incrementant l'endeutament de les empreses públiques perquè realment no és així.

Vostè ha dit que Semilla..., a mi no em consta que Semilla tenguí endeutament, tal vegada, veig aquí 4 milions de pessetes, vull dir, tampoc crec que sigui una cosa espectacular. Per tant, supos que volia dir l'Ibavi. Efectivament, crec que els temes dels alts càrrecs a partir d'aquí, la veritat no voldria esser mal educat amb vostè però em pareix que davallam a un terreny que no és objecte d'un debat de política de pressuposts generals. Crec que l'anècdota d'agricultura és una anècdota, frívola o no frívola, però és una anècdota, i el tema dels alts càrrecs és, probablement, bona intencionalitat dels consellers intentar complir totes les demandes que els senyors diputats els puguin sorgir. Si hi ha que fer un còmput general faci, per favor, una comparació d'alts càrrecs d'aquesta comunitat autònoma amb qualsevol altra. El convidat a fer aquest tipus de comparació per poder dir si hi ha una inflació d'alts càrrecs en aquesta comunitat o no existeix aquesta inflació d'alts càrrecs.

Els fons comunitaris, a mi m'agradaria, perquè tampoc li quedàs cap tipus de dubte, dir-li d'una forma explícita el total pressupostat, Feoga orientació set-cents devuit milions set-centes

vuitanta-i-cinc, Feder quatre-cents vuitanta dos-cents cinquanta, FC cinc-cents setanta-i-cinc sis-cents cinquanta, això pel que fa a programa operatiu 5B més Objectiu 2, mil cinquanta-i-set milions nou-centes cinquanta pessetes de Feder, més el que puguin esser els temes d'Objectiu 3 més iniciatives, que serien nou-cents cinquanta-i-nou quatre-cents, en total, Feoga orientació set-cents devuit set-cents vuitanta-i-cinc, Feder mil cinc-cents trenta-i-vuit dos-cents, més FC, més tot el que puguin esser iniciatives, mil cinc-cents trenta-i-cinc zero cinquanta, tres mil set-cents noranta-i-dos zero trenta-i-cinc. En que es destinen aquests doblers? Estan a la classificació per programes i a tots els programes comunitaris vostè té per eixos i per fons, la quantitat d'aquesta anualitat, explicitada amb les pròpies aprovacions del programa, que és un programa que aprova la Unió Europea, com no podia esser d'una altra manera.

El tema de la dotació de competències en el tema de turisme, els programes que són transferibles, jo també el convidaria a que vostè pugui fer una anàlisi quan acabi el procés de transferències, i veurà com probablement, com sempre sol succeir en aquest tipus de transferències, es produeix una diferència entre el que és la dotació de les competències que es transfereixen i les pròpies adscripcions als programes que es realitzen a nivell pressupostari.

Vostè diu que no es fa res en matèria de residus i depuració, independentment de tota la política que du la conselleria, crec que a la compareixença quedaren clares les explicacions del conseller, vostè oblida que en aquest pressupost hi ha una participació molt important de finançament del Govern d'aquesta comunitat autònoma cap el Consell Insular perquè pugui realitzar la seva política de residus sòlids. Una altra qüestió és on realitza el Consell Insular aquesta política de residus sòlids. El tema de la depuració terciària és un tema que crec que ha quedat clar avui matí. Crec que ja he dit que en aquest pressupost ja s'estableixen trets nous de depuració terciària a les plantes Palma 2 i Palma 3, però sobretot que estam a una comunitat autònoma que en aquest moment discutim en terciari, que està fent ja planificacions terciari, quan el normal a altres indrets de l'Estat és discutir de secundari. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller. Torn de rèplica, per part del portaveu del Grup Parlamentari PSM, Sr. Sampol

EL SR. SAMPOL I MAS:

Gràcies, Sr. President. Efectivament, Sr. Matas, els pressuposts d'ingressos són unes previsions pressupostàries, especialment en el que no són transferències finalistes, no es pot precisar absolutament la quantia final. Les nostres estimacions s'han basant en la documentació que ens han enviat en els distints toms dels pressuposts. Però precisament el que preocupa, i vostè ho ha dit, aquí no feim dèficit, el que com a màxim podríem fer és no contreure les despeses. I efectivament, aquest és un tema que preocupa quan feim un debat pressupostari si hi havia una consolidació dels ingressos per davall de les previsions quines serien les partides pressupostàries que no es gastarien. Aleshores, això ja distorsiona un poc tot el debat de pressuposts.

El tema jo crec que fins i tot escapa al debat de pressuposts, el tema de la significació d'aquest augment tan espectacular de la recaptació per transmissions patrimonials, i discrep amb vostè. És a dir, les transmissions patrimonials no indiquen rehabilitació, les transmissions patrimonials indiquen compra-venda d'immobles, que poden esser rehabilitats, poden esser transmissions de finques rústiques, que com sap vostè abunda la compra-venda de finques rústiques, en definitiva significa un mercat de l'immoble que en aquest moment no el volen qüestionar, no volem dir que sigui dolent. Simplement, creim que s'hauria d'estudiar en profunditat i veure exactament que significa això, quina repercussió té sobre l'economia en conjunt. Simplement hem expressat aquesta preocupació. Ens preocupa que quan volem fer una economia no massa expansiva en base a consum del territori, hi hagi aquest increment important de transmissions patrimonials. Seria interessant saber quantes afecten a transmissions en sòl rústic, no sé si vostè té aquesta dada, quantes obeeixen a noves urbanitzacions que s'incorporen al mercat, etcètera. Simplement, crec que ha entès perfectament la nostra reflexió.

Bé, el tema de l'evolució del capítol de personal, no ho sé, tal vegada estigui equivocacat jo, però descomptant Gesma, ens sortien que malgrat la disminució d'empreses públiques, únicament disminuïa en 20 milions de pessetes el capítol 1 de personal d'empreses públiques, això a un pressupost global que disminueix 2.055 milions de pessetes, que disminueix un 14% el pressupost d'empreses públiques ens pareixia que no hi havia una disminució proporcional. Significava que les empreses públiques seguien contractant personal, i de fet, no anam massa equivocats quan analitzant empresa per empresa ens surten increments del capítol 1 de personal tan importants com el 88% a Ibatur, el 49% a Centre Balears-Europa, el 26% a Ibagua, per dir els més significatius. Pràcticament tots augmenten, excepte Agama, Isba i Seamasa, que tenen una petita disminució.

La despesa social, evidentment aquesta és una discussió eterna, no només aquí sinó fins i tot en els pressuposts municipals i tots els ajuntaments, totes les corporacions, totes les administracions destinen més del 6% a despesa social. Ara, creim que no ha repercutit proporcionalment l'increment pressupostari que suposa l'assumpció de la gestió dels hospitals del Consell Insular de Mallorca, que això provoca un increment del pressupost i precisament en el que és despesa social.

El debat de l'endeutament de les empreses públiques és un debat recurrent i en el qual no hem volgut entrar. Simplement, és un retret perquè vostè, Sr. Matas, quan presenta els pressuposts als mitjans de comunicació o a aquesta cambra, diu que no fa cap tipus d'endeutament quan, i nosaltres sempre hem sostingut que l'endeutament que fan les empreses públiques, en definitiva, és endeutament i com a tal ho hem de considerar, sobretot quan malgrat que una altra vegada la disminució de les empreses públiques i que efectivament reconeixem que no s'endeuten, ni molt manco, com l'any passat, fins i tot Ibasan passa de 2.500 a 1.500 milions d'endeutament, les operacions financeres augmenten en 125 milions de pessetes respecte a l'any anterior. És a dir, que les empreses públiques enguany, el 96, pagaran més interessos, que l'any 1995. Evidentment, el Govern està invertint en ferrocarrils, ha assumit les competències, eren unes competències que hi havia unes partides destinades a inversió nova, ara, el nostre plantejament és, i ho hem discutit en altres ocasions, és que segurament, si nosaltres tenguéssim la responsabilitat de fer aquests pressuposts, m'ha demanat que faríem si nosaltres feim uns pressuposts alternatius, doncs possiblement contemplaríem l'obertura d'alguna nova línia, com a mínim ho estudiariem. Sabem que vostès ja ho tenen descartat, com va dir el Sr. Reus, com a mínim per 5 o 6 anys.

No voldria que interpretàs que hem criticat la compareixença dels alts carrers. Agraïm que els alts càrrecs compareixin per explicar els seus pressuposts, simplement hem volgut constatar amb la seva presència física, que n'hi havia molts. I això és el que hem posat de manifest. Que n'hi havia molts a Agricultura, n'hi havia molts a Obres Públiques, i n'hi ha molts a Cultura, i entenem que estan reproduint un vici que hem criticat moltes vegades, i vostès mateixos han criticat a l'Estat central, que l'Estat ha transferit les competències de cultura a les comunitats autònomes i no hem vist una disminució dels funcionaris ni dels alts càrrecs del Ministeri de Cultura. El mateix constata quan analitzam les transferències de la Comunitat Autònoma als consells insulars, concretament en Cultura, que veim que ha transferit la meitat del seu pressupost i per tant de les seves responsabilitat, i l'estructura política de la Conselleria de Cultura, Educació i Esports es manté íntegrament. Aquesta és una constatació més que crec que no es pot discutir.

Respecte als fons comunitaris, he dit que era impossible conèixer les actuacions concretes. Aquesta pregunta, què destinaran a les Otis de cada poble?, impossible desconèixer-ho a un debat de pressuposts, i això crec que és un tema que hauríem de poder entrar en aquesta concreció.

Respecte a les transferències d'ordenació del turisme, acab, Sr. President, hem analitzat els darrers 5 o 6 pressuposts, és sospitós que enguany que es parla de les transferències d'ordenació del turisme als consells insulars,

desapareixi el capítol 6. Evidentment, supos que hauran de transferir el capítol 6, però el pla de modernització o el pla d'embelliment que estava sempre assignat al programa d'ordenació del turisme, enguany l'han duit a la secretaria general o a una direcció general. Això ja indica que els consells insulars no podem comptar amb aquests tipus d'actuacions.

Sr. Matas, la partida destinada a residus sòlids és una partida finalista que està íntegrament destinada a la incineració. Avui crec que els ciutadans i els ajuntament demanem que anem molt més enllà, fins i tot, del que tots els parlamentaris pensavem l'any 89 que el Parlament va aprovar els criteris i li record que els criteris del Parlament deien, criteri número 1, que el prioritari era fer la recollida selectiva i el reciclatge, per tant, el Govern vol que descansi únicament sobre les espatlles dels ajuntaments, dels ciutadans i dels consells insulars el tema de la recollida selectiva i el reciclatge, el que nosaltres deim la valorització dels residus? O el Govern, un govern que vol ésser proteccionista i mediambientalista, també ha de participar un poc d'aquesta consciència col·lectiva que afortunadament hi comença a haver dins la nostra societat? Aquest és el repte que vostès també, hauríem d'assumir i participar amb tots nosaltres d'aquests programes que van avançant cada dia més dins Europa i una regió que vol ésser tan europea també hauríem d'intentar avançar per aquest camí. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Per tancar aquest torn de contrarèplica té la paraula el Sr. Conseller Jaume Matas.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA I HISENDA (Jaume Matas i Palou):

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. Sr. Sampol. Quan he xerrat de la funció 41 de Sanitat, dins Acció Social, d'una forma intencionada no he contemplat les despeses hospitalàries tradicionals. He dit, convenis amb ajuntaments per (...) tercera edat, dotacions de centres insulars i comarcals, tot el que són accions públiques de la salut, i tot el que es podia comptar com a infraestructura de tercera edat. Això que he dit és a més del que seria la despesa hospitalària. Per tant, jo crec que sí que existeix una variació radical del que és despesa d'acció social, abans i després de tenir els hospitals dels consells insulars.

Que vostè digui que l'endeutament de les empreses públiques enguany pagaran més interessos, perdoni'm que li digui que és una obvietat. Sr. Sampol, el tipus d'interés no és el mateix. En el Consell Insular també pagaran més interessos que l'any passat. El tipus d'interés ha tengut, desgraciadament, una evolució distinta al que era l'expectativa de l'any 95 al que és l'expectativa de l'any 96. Tant de bo es produeixi almanco aquest (...) que tots estam esperant que baixi el tipus d'interés i es vagi acomodant, però el mibor que hi ha avui aplicable no és el mibor que existia fa un any. Lògicament, s'ha de produir aquest tipus d'interés diferencial. El que jo volia intentar demostrar era dir-li, miri, Sr. Sampol, és que són aquestes, són faves comptades, 1.500 milions per Ibasan, per depuradores, i la part més important, els 2.500 milions de pessetes és un simple tràmit administratiu, que són les hipoteques dels pisos, i els 700 milions dels trens, res més. Si no

s'està d'acord, aleshores, es pot discutir que aquests tipus d'inversions no s'hagin de fer.

El tema dels funcionaris de Cultura, cregui'm, tots els funcionaris que estan transferits al consells insular no s'han reposat, són funcionaris que s'han anat i si vostè avui contempla els funcionaris de la Conselleria de Cultura veuran que falten tots els que s'anaren transferits als consells insulars.

La transferència de turisme en el subprograma 75.12.00 ordenació turística mai ha existit capítol 2 propi. En el 75.12 sí existia el que era direcció i serveis generals. L'únic que sí existia era el centre de cost, el 12.202, que era la residència de Can Picafort, aquest centre de cost sí que està pressupostat a direcció i serveis generals. De totes maneres a més d'això repeteix que tenguí una miqueta de paciència i veurà com quan es realitzi la transferència probablement, com sempre s'ha fet, la quantia sigui superior al cost efectiu contemplat en el programa, a la quantia de la pròpia transferència.

Estam quasi com avui matí, a vostè 1.800 milions de pessetes en incineració que paga el Govern de la Comunitat Autònoma, insisteix, no en incineració sinó que paga per aquesta política de residus i que el Consell Insular fa en incineració, li pareixen pocs. Tot ens pot parèixer poc, però són 1.800 milions de pessetes. Vull dir, ningú dirà que no es fa un esforç pressupostari, almanco per a la política de residus sòlids. Són 1800 milions de pessetes, i crec que és una quantia important. Que es podria destinar més? És possible. De totes maneres, no deixa d'ésser una quantia important

Per acabar, jo crec que en el transfons d'aquesta discussió, de la seva esmena a la totalitat, que li deman que tenguí a bé retirar, existeix un poc la polèmica que plantejàvem avui matí amb el Sr. Grosske, d'Esquerra Unida, és a dir si estam aquí pel que seria realment la creació de riquesa, si donam la mà cap a la creació de riquesa, o si donam la mà cap al que seria un possible repartiment d'aquesta riquesa fora crear-la. Jo crec que aquesta és la qüestió essencial, i probablement aquest sigui el punt que més ens separi avui. Per tant, jo intentant haver donat complida resposta a totes les seves peticions, esper que vostè tenguí a bé retirar aquesta esmena. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller. Per fixar la posició del Grup Parlamentari Popular, té la paraula la portaveu la Sra. Maria Salom.

LA SRA. SALOM I COLL:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. Intentaré fixar la postura del Grup Popular, el nostre grup no donarà suport a l'esmena presentada pel PSM, a la totalitat als pressuposts de la nostra comunitat per al 1996.

Quant al augment del personal de les empreses públiques, jo crec que s'ha de dir d'una manera clara i rotunda que això no és així. Jo per dades que he pogut mirar, si miram el pressupost de personal, exceptuant Gesma, es produeix una disminució d'un 11% en el capítol de personal, i si miram la xifra global de treballadors veurem que durant l'any 1996 podem dir que totes les empreses públiques del Govern balear hi ha uns 500 treballadors, si aquí llevam els empleats de Gesma queden 337, si llevam els d'Agama, 275 empleats, i si d'aquí llevam els empleats del Servei ferroviari de Mallorca, que són 80, només queden a la resta de les empreses públiques al voltant de 150 treballadors. Jo crec que els números canten i és evident que el capítol de personal de les empreses públiques, exceptuant Gesma, disminueix d'una manera important.

Un dels punts importants d'aquesta esmena a la totalitat és perquè la previsió d'ingressos es considera optimista, que s'incrementa un 24'5% aquesta previsió d'ingressos respecte a l'any anterior. Nosaltres creim que efectivament si comparam els ingressos de l'any 95 amb la previsió de l'any 96 es produeix un increment important que nosaltres qualificam de realista perquè està basat en un avanç provisional de la liquidació del pressupost de l'any 1995. És a dir que està basat en unes dades més o manco reals de quina ha estat la recaptació durant l'any 95. Aquest increment es deu, per una part, per la millor gestió feta per la Conselleria d'Economia i Hisenda, i per l'altra, evidentment, perquè s'ha produït una dinamització de l'economia, especialment pel que fa a la recaptació de l'impost de transmissions patrimonials.

Aquest increment, sobre les transmissions patrimonials, pot suposar que s'incrementi l'economia especulativa? Jo crec que és fonamental ressaltar que el que són noves construccions paguen Iva, i el que és habitatge rehabilitat, en aquest cas, és el que paga impost de transmissions patrimonials. I és aquest impost cedit el que ha incrementat d'una manera important la recaptació durant l'any 1995.

En aquest pressupost, de l'any que ve, el que estam discutint, hi ha un endeutament de les empreses públiques inferior al de l'any 1995. I l'endeutament que demana el Govern balear en aquest pressupost, és un endeutament, sense incloure les empreses públiques, com és natural, de zero pessetes. Jo crec que això és un fet important, s'ha intentat equilibrar el pressupost, mirar quins són els ingressos que tenim i ajustar aquests ingressos a una despesa sense demanar préstecs a les distintes entitats financeres. Què passa a les empreses públiques? Es demanen una sèrie de préstecs per tres conceptes. Un que és l'Ibavi, que com s'ha dit aquí i crec que s'ha de tornar ressaltar, són una sèrie de préstecs hipotecaris que en la mesura que es vagin venent aquests habitatges el que comprin es subrogaran amb aquestes hipoteques, i després hi ha dues partides importants d'endeutament de les empreses públiques. Una és en els serveis ferroviaris de Mallorca, allà on es demanen una sèrie de préstecs per fer una sèrie de millores que es fan en concret en el tren que va de Palma cap a Inca, i aquí hem de ressaltar que fins i tot està previst que facin una sèrie de millores a les vies, que fa molts d'anys que no s'ha produït cap tipus de nova inversió en les vies del tren. I els altres préstecs són per millorar depuradores, en concret, un préstec al voltant de 1.500 milions de pessetes que també creim que és important per acabar la xarxa de depuració d'aigües i intentar aconseguir aquest objectiu que ni una sola gota d'aigua bruta arribi a la mar sense depurar.

Quant als fons comunitaris, jo crec que hi ha una política molt clara per part del Govern balear, totes les ajudes que venen de la Unió Europea tenen un seguiment exhaustiu, hi ha uns programes molt clars, amb una sèrie d'objectius i una sèrie de requisits i que el Govern balear compleix d'una manera bastant escrupolosa tots els requisits que mana la Unió Europea quant a la concessió d'una sèrie d'ajuts que són importants per a la nostra comunitat.

El programa de reutilització d'aigües residuals s'ha dit que no existia aquest programa, jo crec que sí que existeix, és un programa important, que avui els nivells de depuració que tenim a les Illes Balears són els més alts de tota Espanya i el nivell de depuració que avui hi ha a Balears és el nivell de depuració que la Unió Europea exigirà l'any 2.006. Crec que és un fet important i que a la vegada existeix, com ha explicat el Conseller d'Obres Públiques a la compareixença, un pla de reutilització d'aigües residuals, que va començar l'any 94, i que preveu unes inversions al voltant de 14.000 milions de pessetes repartits al llarg de tres fases. Per a l'any 97 s'intentarà reutilitzar la major part d'aigües depurades de la nostra comunitat autònoma. Hi ha una sèrie de cicles experimentals a la badia de Palma que s'intentarà substituir l'aigua bona de regadiu i intentar que en els pròxims dos anys a la badia de Palma intentarem aconseguir aquest objectiu.

Quant als dobles dedicats a la restauració d'espais naturals, crec que hem d'esser clars i contundents a un punt i és que el Govern balear, a un moment determinat, es va marcar un objectiu que era protegir un 40% del territori de les nostres illes, amb la Llei d'Espais naturals. Un segon objectiu, evidentment, ha d'esser intentar cercar finançament per millorar i poder rehabilitar tota aquesta sèrie d'espais naturals que estan protegits. En aquests moments el Govern balear, i crec que tots els grups parlamentaris d'aquí, tenim una tasca, que és intentar convèncer a les distintes administracions, tant a l'europea com a la central, que és important, pel fet d'esser illes, intentar cercar recursos, intentar cercar finançament per poder rehabilitar i finançar la rehabilitació d'aquests naturals. No obstant això, crec que en aquest pressupost de l'any que ve es marquen una sèrie de plans que redundaran que els nostres espais protegits o no protegits, la nostra muntanya, es milloraran o almanco

prevenir alguns problemes que poden venir, com poden ésser un pla important de reforestació, un pla important de prevenció d'incendis, i també, en aquest sentit, s'aprovarà d'aquí a poc temps, en el pròxim període parlamentari o l'any que ve, el pla d'ordenació de recursos dels espais naturals.

Per acabar, la postura del nostre grup en matèria d'acció social, o en política de (...) social crec que els pressuposts de l'any 96 són uns pressuposts contundents on podríem dir que hi ha més de 15 programes que duen a terme actuacions concretes i específiques per millorar tot el que és la nostra política social i si sumam aquests distints programes, d'una conselleria i de l'altra, es produeixen inversions superiors als 8.000 milions de pessetes, inversions que suposen més d'un 15% del pressupost de la nostra comunitat. Jo crec que amb aquestes dades queda reflectit en aquesta cambra que la política social del Govern balear és una política que crec que estan fent un esforç bastant important, i crec que amb tot el que he dit queda clara quina és la postura del Grup Parlamentari Popular respecte a l'esmena a la totalitat presentada pel Grup Parlamentari PSM. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputada.

Passam a la defensa de la darrera esmena a la totalitat dels pressuposts presentada pel Grup Parlamentari Socialista, número RGE 3092/95, que defensarà el seu portaveu el Sr. Francesc Quetglas.

EL SR. QUETGLAS I ROSANES:

Gràcies Sr. President. Emerson, el poeta americà, deia "res gran s'ha fet sense entusiasme". I aquesta cita ens serveix d'una manera molt escaient per començar una anàlisi crítica dels pressuposts de la Comunitat Autònoma per al 1996, perquè si hi ha quelcom de rutinari, continuïsta, repetitiu, invariable i mancat d'entusiasme, i per tant mancat de grandesa, és aquest pressupost general per al 1996. Desenvoluparé els arguments del nostre grup a favor de la devolució del projecte de pressupostos del Govern centrant-me en sis qüestions.

La primera és que el pressupost ignora les prioritats del President del Govern exposades en el debat d'investidura i de política general. Hem mirat detalladament les intervencions del President en aquests dos debats i per començar hem cercat si es reflectien dins els pressuposts l'ambiciós pla d'habitatges socials anunciat en el discurs d'investidura, i detallat en el debat general. No hi ha res, ni paraula. També hem cercat el "pla de millores

viàries", llegeix literalment, "per potenciar les rutes turístiques i paisatgístiques amb la finalitat d'un creixement de caire mediambientalista". Tampoc no hi ha res. En el debat d'investidura i de política general, el Sr. Soler es comprometia a fomentar les actuacions en matèria d'infraestructures públiques que afecten a les zones turístiques i propiciar projectes de regeneració i esponjament com a una nova línia d'actuació de la Conselleria de Turisme. La resposta del pressupost del 96 és que el pressupost d'inversions de turisme ha davallat. I deia el Sr. Soler, i deia ver, que el desenvolupament de la qualitat turística

passa per les infraestructures. En concret, sobre l'aigua, el President es comprometia a fomentar, literalment, "l'ús de les residuals mitjançant tractament terciaris". Hem cercat que és el que hi ha pressupostat del tractament terciari. Literalment, hem trobat "*las actuaciones del Ibasan están muy ligadas al uso de aguas para fines agrícolas, de ocio, etc., y se realizarán a medida que la demanda pública y privada lo exija y los presupuestos lo permitan*". La manca absoluta d'intenció d'estimular l'ús fins que la pressió social ho faci inevitable revela una lamentable actitud de renúncia a donar a la societat una resposta, a la que per ventura és la més urgent de les nostres necessitats: l'ús racional de l'aigua. Modernització i funcionalització de la xarxa de museus públics de Mallorca, etnogràfic de Muro, arqueològic, Puig dels Molins i de Menorca, anunciava el President. Programes cap, diners ni un duro per al 1996. I de la construcció de la biblioteca nacional de les Illes Balears? Si els pressuposts per al 1996 s'aproven tal com estan projectats la legislatura es tancarà sense que hi hagi ni una pedra de la biblioteca nacional. I dels programes de promoció del turisme social europeu anunciats pel President, que n'han fet en aquests pressuposts, alguna promoció especial, alguna despesa ni tan sols d'aquestes immaterials per estudis? No, senyores i senyors diputats, ni una menció. I hem cercat, finalment, si una nova filosofia de creixement sostenible, ardentment defensada pel Sr. Soler, impregnava el text i les xifres del pressupost. I ens hem trobat amb uns pressupostos d'identica estructura i repetitives memòries que els dels anys anteriors. No hi ha hagut res més desencorajós, en aquest sentit, que sentir els consellers durant les seves compareixences exposant els seus pressupostos en termes de pujada o davallada de cada partida de tants de punts respecte al del 1995, canvi de filosofia?, creixement sostenible?, paraules bones per als discursos però de nul·la aplicació a la política real. Ja només per això, per la manca de coherència amb les declaracions programàtiques del seu president el pressupost hauria d'ésser tornat al Govern, i almanco hauria de comptar amb un vot del Grup Parlamentari Popular, el vot del President Soler. Però, seriosament, no siguem ingenus. El pressupostari té fama d'ésser l'autèntic debat polític, allà on

s'expliciten les prioritats, sense retòrica, amb la cruesa objectiva de xifres i quantitats. I la realitat és que aquest pressupost no posa de manifest la nova política que el president anunciava, si no s'introdueixen canvis profunds, si no s'elabora de bell nou aquest projecte, converteix els compromisos del president en una pura cosmètica per dissimular el continuïsm de fons de la seva política respecte a la de l'anterior president.

contractació de personal per aules de mediambient, vigilància mediambiental i elaboració no normativa, neteja d'espais naturals, estudis en matèria de jocs, casinos i apostes, estudis relacionats en deute pública, tot això està comptabilitzat com a inversió pública en aquests pressuposts.

Però n'hi ha més, aquí no acaba, hi ha quelcom de més greu. Es computen com a inversions transferències a empreses públiques que són per funcionament i despesa corrent, a tall d'exemple, Ficobalsa 140 milions de pessetes, per funcionament, i els pressuposts les comptabilitzen dins el capítol 7 com a despesa d'inversió, a Ibaturo 1.000 milions de pessetes comptabilitzades com a inversió que són doblers per campanyes publicitàries, fonamentalment, a Sefobasa 150 milions. Les mateixes empreses, a les seves comptabilitats, ho recullen que són per a explotació, però a la comptabilitat de la Comunitat Autònoma està dins el capítol 7 i computa com a inversió. A l'Ibasan es comptabilitzen com a despeses de capital el pagament dels interessos i estam parlant de 1.600 milions de pessetes, no estam parlant d'una ximpleria. A l'Orquesta Simfònica, 88 milions, també d'inversió i són per a funcionament. El suport als mitjans de comunicació en llengua catalana, això està considerat inversió. Totes les transferències de la Conselleria de Comerç e

El Conseller Matas ha presentat aquests pressupostos com uns pressupostos fortament inversors i equilibrats, sense deutes, dues fal·làcies, senyores i senyors diputats. El pressupost és escassament inversor. L'anàlisi de la Conselleria, una anàlisi excessivament benèvola, ens diu que any rera any el pressupost és més inversor, del 52'8% l'any 93 hauríem passat al 48'4% de l'any 96, és a dir hauríem perdut quatre punts que traduïts a pessetes de 1996 serien 2.250 milions de pessetes d'inversió perdudes. Però aquesta anàlisi no és suficient, cal aprofundir. En primer lloc, hem de tenir en compte l'acció de les empreses públiques de la Comunitat Autònoma, fer una consideració conjunta de l'actuació del Govern i del sector públic balear. Sempre segons les xifres oficials, tenint en compte les empreses públiques, la inversió ja baixaria a un 40'36% de la despesa total, el que és normal, perquè del total dels pressupostos de les empreses públiques, de 15.300 milions de pessetes, el 20% és despesa financera, pagament d'interessos fonamentalment, el 50% despesa corrent, fonamentalment de personal, i només el 24% inversió. La qual cosa demostra que les empreses públiques són sobretot un mecanisme d'endeutament ocult, de col·locació de personal i de dissimular despesa corrent. Exactament el contrari del que es suposa que seria, un mecanisme d'intervenció àgil, en termes d'economia de mercat, subjectes al dret mercantil privat, per produir una activitat pública, especialment d'inversió més àgil i més eficaç. Just al revés, les empreses públiques constitueixen, com deia avui la Sra. Munar en frase afortunada, la caixa vella del govern.

Però fins aquí aquesta anàlisi, hem donat per bones les xifres de la Conselleria d'Economia i Hisenda. Però la realitat és que no les podem creure. La comptabilització de les inversions no és correcta, i no es tracta d'una badada sinó d'una voluntat d'amagar i dissimular la realitat, per un costat 16.640 milions d'inversió directa de la CAIB, del capítol 6, n'hi ha 3.355 milions d'una cosa que és diu inversions immaterials, en la qual el Govern comptabilitza com a inversions moltes despeses que no ho són, perquè són despeses de personal o de funcionament, i en citaré algunes a tall d'exemple. Preparació de les transferències d'educació, això és una inversió, atenció i servei al ciutadà,

Indústria, empreses públiques i empreses privades, sense distinció entre organització i assistència a reunions, informació sobre normativa o accions de foment a tot nivell, tot això computa com a inversions. Si tenim en compte això, i depurem bé les xifres d'inversió, hi ha 3.400 milions de pessetes que no ho són, i per tant la inversió real prevista és el 35% del total consolidat, 22'5 milers de milions sobre 64'2 milers de milions, la diferència és de 13 punts, o sigui, 8.000 milions de pessetes que el Sr. Matas ens diu que són inversió i no ho són. Quants de problemes no es podrien resoldre amb aquests 8.000 milions de pessetes. Quantes inversions amb en infraestructura, mediambient o cultura no s'haurien pogut fer amb aquest 8.000 milions de pessetes? Quants de programes d'ocupació, de benestar social, de sanitat, no s'haguessin pogut engegar? En una paraula, malgrat l'esforç propagandístic del govern en presentar aquest projecte com un pressupost d'inversió, la realitat és que estam davant uns pressupostos molt restrictius pel que fa a la inversió i expansius pel que fa a la despesa corrent. I després diu, el pressupost no té deute. No és cert. El pressupost eleva el deute de la Comunitat Autònoma. Hi ha un increment de deute claríssim, un autoritzat directament per la llei, 2.800 milions de pessetes autoritzats explícitament perquè el Govern sap, sospita, creu que és molt probable que l'impost sobre activitats que influeixen sobre el mediambient no el podrà cobrar. Ho podem discutir després però el Govern sap, això ho discutirem quan xerrem de la Llei d'acompanyament, que està intentant fer una normativa que entra en contradicció amb la Llei d'ordenació del sector elèctric, que permet a les empreses públiques traslladar al rebut els impostos autonòmics, els impostos regionals. I el Govern ho vol prohibir, i entrarà en

un conflicte de competències. I el que fa el Govern, i fa bé, és convertir aquest impost que està a l'aire, que al final haurà de retirar perquè la pressió social li obligarà, l'haurà convertit en deute, serà deute públic, però el Sr. Matas ja s'haurà permès el luxe de sortir aquí dient que no n'hi ha hagut.

N'hi ha més, també hi ha autoritzacions explícites d'endeutament de les empreses públiques que la Comunitat avala, i només comptabilitza aquestes, 900 milions de pessetes més, 500 milions a l'Ibasa i 400 milions als Serveis Ferroviaris de Mallorca. Total, tenim un deute públic que creix en 3.700 milions de pessetes. Per tant, les afirmacions del Sr. Matas dient que aquest pressupost no té deute no són certes, falten a la veritat. I jo no cont els 1.800 milions de pessetes de l'Ibavi, perquè sé el que són els crèdits hipotecaris.

d'incògnita, alguns dels ingressos amb que compta la Comunitat Autònoma. No podem estar segurs que tots els ingressos que provenen de l'Estat es produiran amb la quantia prevista. Per esser prudents, com a mínim, ho hem de recalculer. Les transferències corrents de l'Estat, que poden sofrir retocs a la baixa per manca de Llei de pressuposts generals de l'Estat, són totes les transferències que fa l'Estat per acció social, per exemple, projectes per persones en situació de precarietat, primera infància, integració gitana, pla de prestacions socials bàsiques, beques, ajuts a minusvàlids, guarderies infantils, pensions assistencials, també les transferències per hospitals. Tot això pot sofrir retocs a la baixa, però més a l'aire estan encara les transferències de capitals pels projectes nous, perquè per a aquests no hi ha cap garantia que amb una pròrroga dels pressupostos de l'any anterior es puguin abordar. Qüestions com són el pla de seguretat minera, la millora d'estructures agràries, ajuts per foment d'inversions forestals o agricultura ecològica, i aquest pressupost compta amb elles, són ingressos que en aquests moments estan totalment i absolutament en l'aire. I què passa amb el finançament addicional de les transferències? L'altre dia en parlàvem, de l'Insero o de la Universitat, d'aquestes, Sr. Matas, ja es pot anar acomiadant. I unes altres que encara estan molt més en l'aire són les partides obertes, els convenis entre el Ministeri d'Obres Públiques i els ajuntaments a través de la Conselleria d'Obres Públiques, per no parlar de l'esperança de noves aportacions per a les carreteres de Balears.

A part d'haver fet una jugada política, la responsabilitat o irresponsabilitat de la qual no ens pertoca dirimir aquí, la vertadera qüestió que ens afecta en aquest tema és que sense pressupostos de l'Estat seria enormement prudent i aconsellable recalculer les possibilitats de dur a terme els programes que ens plantegen, i replantejar les prioritats de despesa amb finançament propi a la vista del nou risc dels ingressos estatals.

Manca de concreció i programació de les despeses, el text resulta un xec en blanc. El text autoritza al Govern a fer i desfer. Els crèdits són ampliables i al mateix temps reduïbles. Hi ha una manca absoluta de criteris objectius en les subvencions. La vinculació és a nivell d'article. Això vol dir que el Govern pot fer i desfer el que vulgui, no hi ha cap limitació a la capacitat de gastar els doblers amb una o amb una altra cosa en funció del que passi al Parlament. No hi ha un annex d'inversions, com hi ha a aquest pressupost de l'Estat que al Sr. Matas li agrada tant criticar quan puja a aquesta tribuna. Els pressuposts generals de l'Estat tenen un annex d'inversió que ens explica de les partides d'inversió quina és la pressupuestació que fa l'Estat i la seva projecció plurianual. Aquí no hi són, aquí hi ha partides genèriques, amb la qual cosa tot el debat que fem aquí defensant esmenes d'un, de dos, de tres o de cinc milions de pessetes, és un debat inútil, perquè encara que es guanyessin aquestes esmenes el Govern pot fer el que li doni la gana. Té una pràctica capacitat i una autorització, un xec en blanc, per fer el que vulgui amb les partides de despesa. Per tant, discutirem i discutirem, i serà un debat inútil. Serà un debat que, encara que aquestes esmenes es guanyessin, no tendria cap efecte real. Aquesta manca absoluta de subjecció que la Llei de pressupostos té vocació de tenir, la Llei de pressupostos no hem d'oblidar que és una autorització que limita les despeses del Govern, amb aquest text les perd per complet.

Cinquè, el pressupost s'ha de recalculer. S'ha de demanar la devolució perquè el pressupost s'ha de recalculer, atès que els ingressos provinents de l'Estat, via pressupostos generals de l'Estat, senzillament no existeixen. La manca de pressupostos generals de l'Estat deixa sense cobertura financera, o en situació

Sisè i últim, disconformitat amb les prioritats, ho hem deixat per al final, la qual cosa no vol dir que sigui l'argument menys important. És la discrepància del nostre grup amb les prioritats que el Govern fa explícites en aquest pressupost: No m'estendré massa en aquesta argumentació perquè en la discussió de les esmenes de cada secció tendrem oportunitat d'establir-les de manera més detallada. Pel nostre grup, Sr. President, senyores i senyors diputats, l'objectiu econòmic i social prioritari d'aquest pressupost hauria d'haver estat la lluita per a l'ocupació. I per esser justos, hem de reconèixer que apareixen nous programes, especialment de formació ocupacional, això sí, de la mà de fons europeus. Ens congratulam però hem de dir que ho considerem absolutament insuficient. El nostre grup proposarà la creació de la Conselleria de Treball i Ocupació i una agència pública d'ocupació. Ja ho discutirem en el seu moment, a l'hora de les esmenes parcials. Segona prioritat, que nosaltres introduïrem en aquest pressupost i que no hi veim prou reflectida, desestacionar la nostra estructura productiva, fonamentalment la que gira entorn del turisme. Només hi ha una desganada referència, sense cap quantificació, en el pressupost de l'Ibatur. No existeix cap programa específic que englobi i racionalitzi el que hauria

d'esser un esforç conjunt del Govern, de l'oposició, dels sindicats, dels empresaris de les Illes Balears, adreçat a la societat sencera i també al Govern de l'estat i a la comissió europea. Tercer, prioritat de despesa social, pràcticament només hi ha els fons finalistes, cap programa específic per habitatge, salari social llanguideix amb 100 milions de pessetes, l'ajuda al Tercer Món, el 0'2% del pressupost. Quarta prioritat, prioritat mediambiental, aquí hi ha un greu dèficit, aquí l'entusiasme pressupostari és inversament proporcional a la rotunditat dels anuncis presidencials. Però d'aquesta qüestió també tendrem ocasió de parlar-ne a les seccions corresponents. Prioritat cultural, el mateix, a major èmfasi presidencial més anorèxia pressupostària, només és evident l'esforç en matèria de normalització lingüística amb un programa que entre una cosa i altra arriba als 450 milions de pessetes, que sí representen una ruptura respecte de la política anterior.

En resum, Sr. President, i per acabar, aquest projecte de pressupost mereix esser tornat al Govern. Que torni fer els deures, que recull, com a mínim, les prioritats assenyalades pel seu president. Que analitzi i tenguí en compte no les prioritats electorals del Partit Popular sinó les prioritats socials, econòmiques, mediambientals i culturals que la nostra societat reclama i necessita. Que pensi en els aturats, els joves i els majors, de llarga durada, que pensi amb els que han de viure tot l'any amb el producte de tres o quatre mesos de feina. Que pensi en aquells que depenen de la nostra solidaritat per poder dur una vida digna, els malalts, els ancians, els discapacitats, els marginats. Que pensi en el nostre malmenat territori i els nostres sacsejats recursos. Que pensi que en la nostra situació val la pena prioritzar les necessitats culturals de solidaritat i mediambientals sobre els creixements estadístics, tanmateix insostenibles, de les xifres de producte interior brut. Moltes gràcies, Sr. President.

(El Sr. Vice-president primer substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Quetglas. Per part del Govern, té la paraula el Conseller d'Economia i Hisenda, Sr. Matas (...)

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA I HISENDA (Jaume Matas i Palou):

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. Sr. Quetglas, he escoltat la seva intervenció com a representant del Partit Socialista Obrer Espanyol. La veritat és que em sap greu que el debat de tot el dia que hem tengut aquí ni tant sols li hagi pogut fer variar en qüestions que produïen, jo crec que una incongruència flagrant, el que era el contingut de la seva exposició que duia preparada, ja que fins i tot qüestions que hem estat tractant fa cinc minuts, i que han estat aclarides, vostè no ha tengut ni tan sols, per ventura, l'agilitat d'intentar poder reconduir-les. De qualsevol forma, Sr. Quetglas, crec que és il·lustratiu del contingut de l'esmena del Partit Socialista, precisament, el que ha estat l'argumentació d'aquesta pròpia esmena en aquest projecte de pressuposts, al contrari del que havia succeït, miri el que dic, durant tots els anys anteriors en

aquest parlament. Simplement és una dada objectiva, mai una esmena a la totalitat del Partit Socialista Obrer Espanyol, s'havia despatxat amb un paràgraf, mai, almanco les altres estaven fonamentades i recollien una anàlisi extensa del projecte. La seva esmena, aquest pic, l'hem despatxada amb un paràgraf.

Jo, després de haver-lo escoltat, tenc la impressió que és probablement una escenificació d'una postura. Vull dir que jo no crec que vostè, bé, que el Partit Socialista Obrer Espanyol realment defensés el que diu. Jo crec que la postura que probablement es planteja és més una postura adreçada a exercir d'oposició, més que una postura coherent a un programa electoral alternatiu, perquè quin és el programa, el model de gestió pressupostària que presenta aquí avui, que té el Partit Socialista Obrer Espanyol? El model pressupostari del Partit Socialista Obrer Espanyol és el model que presenta el Sr. Quetglas avui i aquí o és el que s'ha aplicat quan el Partit Socialista Obrer Espanyol ha governat? Perquè crec que tenc legitimitat per demanar que hi hagi una certa coherència entre el que vostè diu aquí i entre el que fa, si em permet, perquè de res val, probablement, defensar una política a un lloc i després quan el Govern té possibilitat de governar no aplicar aquesta política. Vol dir que o vostè està defensant una política que és inaplicable, o el més greu, que vostè no creu amb ella. Quin és el model de gestió

pressupostària que vostè presenta aquí, que té el Partit Socialista Obrer Espanyol? Podíem anar a analitzar el pressupost de l'Estat de l'any 96 que preveia una reducció de la inversió del 10%, reducció que quan vostè trasllada al pressupost que intenta vostè rebutjar amb un increment, no accepta. Probablement aquest pressupost de l'Estat que presenta més de tres bilions de deute, anant cap als 46 bilions de deute, jo avui matí deia al Sr. Grosske que devem més d'un milió de pessetes, gràcies a vostès tots els espanyols, si seguim així, en deurem dos, tots, vostè, lògicament, inclòs. Perquè jo comprenc que vostè tenguí una situació difícil per assumir el fet rellevant que aquest pressupost es presenta sense dèficit públic i que vostè no ho pot comprendre. Jo, de veritat, em pos en el seu lloc i veient el que vostès fan lògicament crec que és difícil comprendre que una administració pública..., primer que vostès a ningú lloc on han governat siguin capaços d'haver presentat un pressupost amb aquesta opció política, que és una opció política diferencial. I vostè intenta, escudant-se amb un suposat endeutament que després tindrà oportunitat

d'analitzar, que això no és real. És a dir, vostè no està discutint, crec entendre, amb la seva proposta de rebuig d'aquest projecte de pressupost, que la política del Govern és encertada de no presentar dèficit públic. No, vostè incapaç, lògicament, de ficar-se en poder qüestionar aquest fet, el que fa és intentar embullar troca, i intentar parèixer que això no és un fet real. Jo crec que tendré oportunitat de demostrar que això és un fet real i per tant vostè podrà canviar el seu punt de vista i la seva aportació.

Per tant, analitzant el Partit Socialista de les Illes Balears ja dirà vostè, Sr. Quetglas, com pot ésser que el mateix partit pugui tenir dues polítiques pressupostàries diferents. Ja ho explicarà perquè jo no ho entenc i li demanaria que m'ho explicàs. Anem a veure que fa el partit del Sr. Quetglas a Mallorca quan governa. Quina és la proporció de tots els doblers que els ajuntaments de les Illes Balears destinen a inversió? La proporció mitja és un 20%. Quina és la proporció que l'Ajuntament de Calvià, ajuntament governat pel Partit Socialista Obrer Espanyol, dedica a inversió? És la meitat, un 10%, exactament la meitat. Quina és la proporció de doblers que destinen a pagar el deute les administracions públiques a les Illes Balears? Exactament, és un 10%. Calvià, el seu municipi, destina un 23%. Això és l'exercici de política pressupostària que fa el seu partit. Joestic d'acord, i m'anticipo a vostè, que els pressuposts dels ajuntaments es discuteixen en els ajuntaments. Però la credibilitat de les seves paraules s'ha de discutir aquí, Sr. Quetglas. Aquí s'ha de discutir la credibilitat. Les seves afirmacions s'han de discutir aquí, i ha d'acceptar que és poc presentable, almanco, que el mateix partit, davall la mateixa direcció, a la mateixa illa, demani en aquest pressupost més inversió quan a l'hora de gestionar un municipi no s'opta per aquesta política. Vostè ha dit que no és veritat que el Govern inverteixi el 50% del seu pressupost. Vostè diu que la realitat..., o deia que el 37, avui ha dit que el

un 46% de despesa corrent. Si vostè no creu això jo el convid a que canviï aquest tipus de legislació. No hi ha cap problema. Ens atindrem, com sempre, al que són els preceptes legals. El que passa és que les dades, insisteix, obeeixen a una reglamentació que mana el seu propi ministeri, i que intentam complir tal com demostra el Tribunal de Comptes. Si vostè no creu el que diu el seu propi tribunal de comptes, idò, paciència.

De totes maneres, vostè diu que si fos així invertiríem el 37%, el 35%, i jo encara faig una altra (...). Si realment invertíssim el 37% estariem per davant de les seves autonomies, només hi hauria una autonomia a tota Espanya, una que ens passaria en inversió. Fins i tot, vostè imagini que això fos veritat, que el que diu el Tribunal de Comptes i el seu ministeri no és veritat, fins i tot amb aquestes circumstàncies, Sr. Quetglas, seríem el segon d'Espanya. No hi ha cap autonomia seva que ens pogués arribar. No està malament, en el pitjor dels casos tampoc és tant dolent. Jo crec que amb aquesta anàlisi, no és just que vostè digui que aquest pressupost no és inversor. Vostè diu que un pressupost no és inversor quan en aquelles autonomies on vostè governa, fins i tot admetent aquest 37% que vostè diu, no són capaços d'invertir aquest 37%. Podríem fer, en el pitjor dels casos, la comparació que crec que no estaria gens malament.

35, anam variant. Cada dia anam baixant una mica. Jo li vull dir només dues coses, en primer lloc, l'informe del Tribunal de Comptes, aquest d'aquí, Sr. Quetglas, *Informe anual Comunidad Autónoma Islas Baleares*, a la pàgina 38 diu el següent: "*en millones de pesetas, reconocido, operaciones corrientes, 20.780 millones de pesetas, ejercicio anterior, 17.897, de capital 24.683 millones de pesetas 22.773*". L'informe del Tribunal diu, precisament, que aquestes despeses que vostè no reconeix com a despeses d'inversió, el Tribunal les reconeix com a despeses d'Inversió. Per què? Perquè la metodologia és una metodologia homogènia, aprovada pel seu ministeri d'economia i hisenda. En el moment, i ho he dit moltes vegades, que vostè vulgui variar, vostè proposi des del seu propi ministeri d'economia i hisenda, que es realitzi una variació d'aquestes regles homogènies. Però tot aquesta anàlisi de despesa passa per un control de la intervenció i d'un subgrup de feina del Consell de política fiscal i financera, on homogeneïtzen les dades comptables de totes les comunitats autònomes. Ho té molt fàcil. Si vostè no creu el que diu el Tribunal de Comptes, no ho dic jo, ho diu el Tribunal de Comptes. El Tribunal de Comptes diu un 54% d'inversió contra

Vostè diu que en habitatge social no hi ha res. Perdoni, crec que no és cert. En habitatge social hi ha, a més del capítol 7 de la Conselleria d'Obres Públiques, 800 milions de pessetes a l'Ibavi que promouran una obra per valor de 8.000 milions de pessetes en construcció de pisos d'habitatge de protecció social. Això és una dada objectiva. Vostè diu que no hem fet res, jo li dic que hi ha 800 milions de pessetes que faran 8.000 milions d'obra en habitatge social. Vostè diu que no es contemplen les inversions promeses en carreteres, cosa que és falsa absolutament. Està previst en aquest projecte de pressuposts. Vostè diu que les inversions de turisme davallen, miri, les inversions de turisme anunciades pel president del Govern estan reflectides a la pròpia Conselleria de Turisme. Una altra cosa són les despeses plurianuals que encara són objecte del primer pla d'embelliment, que lògicament aquestes sí s'han

(...), i per això el propi president, i el propi conseller a la seva compareixença, exposen aquesta presentació de forma nova dins el projecte d'aquest nou projecte d'embelliment. Crec que realment, Sr. Quetglas, el que passa és que vostè, tal vegada, no ha pogut investigar amb el temps suficient aquestes partides que realment contenen totes aquestes propostes que jo estic dient. Vostè diu que no hi ha res en depuració terciària. Hi ha a la Junta d'Aigües una inversió de 780 milions de pessetes, juntament amb Emaya, pel projecte de les plantes en tractament terciari a la ciutat de Palma, 780 milions de pessetes. Vostè diu que no es contemplen les inversions en biblioteques i museus. Inversions en biblioteques i museus que, li record, són de titularitat estatal. M'agradaria que fes el mateix esforç, aquesta inversió per part de l'administració central pogués tenir lloc en aquests béns que són de titularitat estatal, la meitat de l'esforç que fa aquí. Vostè diu que no es contemplen els programes de turisme social. Els programes de turisme social vostè coneix perfectament que són una de les prioritats establertes dins la Conselleria de Turisme d'aquest govern amb col·laboració amb els mandataris de la Unió Europea.

Vostè diu que les empreses públiques presenten endeutament, torn repetir, l'endeutament que presenten les empreses públiques és el que he repetit abans al Sr. Sampol. Si vostè ha pogut escoltar, probablement hagués pogut eliminar aquesta frase del seu discurs ja preparat, perquè crec que ha quedat d'una forma meridiana. Reconeix afortunadament, cosa que no ha fet a la premsa, avui sí que ho reconeix, que no compta l'endeutament de l'Ibavi. Quan vostè ha estat dient que l'endeutament de l'Ibavi..., l'endeutament de l'Ibavi, efectivament, reconeix que és per a les hipoteques i per tant no hi ha que comptar-lo. Per tant, si llevam l'Ibavi, Sr. Quetglas, només queden 1.500 milions de pessetes per depuradores i el deute de les noves màquines del tren d'Inca. Res més, un deute molt inferior al de l'any passat, i que si vostè creu que aquestes inversions no s'havien de fer, ho podem discutir i sortir aquí a dir que no s'han de fer.

Més greu és el tema de l'Isiquiema. Miri, Sr. Quetglas, jo li puc admetre moltes coses però una qüestió que crec que no es pot permetre és que vostè posi en dubte el que és la voluntat majoritària d'aquest parlament. Per tant, les lleis aprovades d'aquest parlament. Jo comprenc que per ventura vostè pel seu color polític tingui tendència a defensar uns altres interessos, però estam xerrant d'una llei que ha estat aprovada per aquest parlament majoritàriament. Per tant, una llei que és tan vàlida com una altra llei, que vostè vulgui que l'administració central amb el que ha estat la Logse intenti fer una utilització en contra de la legislació que mana d'aquest propi parlament, no deixa d'esser un acte d'incoherència. Els mandats d'aquest parlament i l'impost sobre instal·lacions que incideixen en el medi ambient és almanco tan admissible i tan rigorós com pugui esser qualsevol altre text tributari de l'Estat espanyol. I no faci judicis

de valor, no podem fer judicis de valor. Si vostè té un interès determinat en una sentència concreta..., en aquest moment no és aquest el nostre camí. En aquest moment els tribunals dictaran sentència quan la dictin. De totes maneres, Sr. Quetglas, per ventura vostè als darrers anys no ha pogut viure aquest procés i té un cert oblit respecte a aquest tema, li diré que existeix una sentència ferma, tal com posa la resolució de la sentència, del Tribunal Superior de Justícia de les Illes Balears, pesi a qui pesi, existeix una sentència ferma. Ja no només és un mandat d'aquest parlament, ja hi ha dues instàncies que han rebutjat aquest plantejament. Lògicament estam a càrrec d'una decisió judicial superior, hi estem, no podem fer una altra cosa. Hem intentat pactar la retirada del recurs d'inconstitucionalitat, i repeteix, el Ministre d'Economia i Hisenda, el Ministre d'Administracions Públiques han dit que estan absolutament d'acord amb la retirada d'aquest recurs. Un tercer ministre ha aconseguit petar la retirada d'aquest recurs. Jo no crec que això sigui per pegar bots d'alegria, ni que tengui que posar en dubte un mandat parlamentari que l'únic que fa és estalviar unes pessetes als contribuents d'aquesta comunitat autònoma. Quan el Parlament d'aquestes illes aprovà, per primera vegada, la possibilitat de poder tenir aquest benefici pels ciutadans, amb aquest endeutament temporal, era simplement amb una finalitat, que jo crec que és molt noble i molt necessària, estalviar doblers. Vostè sap que aquest tipus de finançament es pot fer amb operacions a curt, no ho dubte, Sr. Quetglas, es podia fer amb operacions a curt. Aquest parlament va considerar que per estalviar doblers als ciutadans era més barat transformar aquest curt en un llarg, sempre supeditat a la resolució d'aquesta sentència. Això no és dèficit, Sr. Quetglas, no és dèficit, no és dèficit. Si vostè creu que aquest endeutament no s'hauria d'autoritzar i hauria de quedar un endeutament a curt, fins que es resolgui la sentència, insisteix, aquesta decisió costaria doblers a vostè, a vostè, a vostè i a jo. Ens costaria més doblers, per tant estic segur que vostè si pot fer que ens estalviem uns doblers, els ciutadans d'aquestes illes, ho farà, hi estarà d'acord. Per tant, insisteix, estarà d'acord amb les lleis que manen d'aquest parlament. Vostè haurà d'admetre, per molt que li pareixi estrany, que aquest projecte de pressuposts és un projecte de pressuposts que es presenta de forma diferencial, sense dèficit públic. Comprend que li costi molt entendre-ho, no han estat capaços de fer-ho mai, i entenc que li costi, però és la nostra forma de veure, i és la nostra forma d'entendre aquest tipus de política.

El tema de la devolució dels pressuposts de l'Estat és un tema que, torn repetir, existeixen uns compromisos, l'efecte financer no és un efecte rellevant i sobretot no crec que en aquest moment sigui una qüestió que tengui una motivació clara per rebutjar aquest projecte de pressuposts. Aquesta comunitat autònoma no depèn d'una forma important del que són les transferències de l'Estat. Aquesta comunitat autònoma, a diferència de totes les altres, depèn del que són els tributs cedits i els tributs propis de forma majoritària.

Vostè torna a dir que no hi ha prioritat de la despesa social, em tornen donar ganades de llegir-li tot el que he llegit al Sr. Sampol. No sé vostè on estava escoltant quan jo llegia tots els programes, però els puc tornar llegir i no tendré cap inconvenient en fer-ho.

Hi ha un tema que no vull passar de banda que, lògicament, no és un tema d'un debat a la totalitat, però si vostè hi entra, idò, jo també hi entraré, el tema de l'agència pública de l'ocupació. El tema de l'agència pública de l'ocupació, perdoni'm, Sr. Quetglas, però és un tema que des de la mesa de diàleg social fa estona que ens hem avançat a aquest possible interès que vostè té. I veim, d'una forma unànime, sindicats, empresaris i administració central, de forma molt preocupant, aquesta inflexió d'agències públiques d'ocupació que no ens poden dur enlloc bo. Nosaltres des de la mesa de diàleg social estam preparant, precisament, una reglamentació alternativa que sigui unànime i que pugui reconduir el tema d'aquest tipus d'agències públiques, si les deixam (...), fins i tot abans de tenir les competències, poden produir més perjudici que benefici, i insisteix que això és un mandat unànime d'empresaris i sindicats d'aquestes illes.

De qualsevol forma no m'estranya que vostè a l'exposició d'avui hagi ignorat el conjunt d'aquest projecte de pressupost i la presentació que he fet avui matí d'aquest projecte. Vostès, lògicament, han d'ignorar el que és un debat a la totalitat, perquè vostès, aquesta totalitat (...) que jo he intentat exposar aquí no han estat capaços d'implantar-la enlloc. Per tant, és lògic que hagin d'anar en els detalls pintorescs. Gràcies.

(El Sr. President reprèn la direcció del debat).

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller. En torn de contrarèplica té la paraula el portaveu del Grup Socialista, Sr. Francesc Quetglas.

EL SR. QUETGLAS I ROSANES:

Gràcies, Sr. President. Jo pensava que estàvem discutint els pressupostos generals de la Comunitat Autònoma per al 1996, però no. Com sempre quan toca el torn del Grup Parlamentari Socialista, el Sr. Matas es converteix amb el líder de l'oposició, fa oposició, ara ja no només al pressupost general de l'Estat, per si li falla allò d'anar a Madrid a fer d'oposició a la carrera de Sant Jeroni, pel que veim s'està preparant per esser cap de l'oposició a Calvià, que és una alternativa a la seva carrera política. Molt bé. Fa les pràctiques, aquí li pagam la beca de pràctica. Però no, aquí el que venim a discutir són els pressupostos generals de la Comunitat Autònoma, no els pressupostos generals de l'Estat, ni tampoc els pressupostos de Calvià.

Tema de fal·làcies en qüestió d'inversió, fal·làcia en qüestió de deute, jo no he discutit el tema de la necessitat o innecessitat d'aquest deute, si la inversió és gran o és petita. Jo el que he dit és que vostè faltava a la veritat dient que aquest pressupost inverteix el 50%, i que vostè faltava a la veritat dient que aquest pressupost no incrementava la posició de deute de la Comunitat Autònoma, perquè cap d'aquestes dues afirmacions són veritat. Per tant, desviï la discussió sobre la quantia, sobre si és molt, sobre si és poc, comparant amb altres administracions. Tal vegada, el que resulta és que les altres administracions

comptabilitzen bé, i no fan els embulls que es fan aquí comptabilitzant com a inversions coses que són despeses, i per això surten ratios d'inversió més baixes. Per ventura passa això, o per ventura resulta que hi ha administracions, com la de Calvià, tot sigui dit, que són més àgils a l'hora de pagar les expropiacions o de pagar les inversions en depuradores, per exemple. Miri, li vull aclarir una cosa, quan nosaltres vàrem presentar en roda de premsa la nostra esmena a la totalitat vàrem dir que, com a màxim, el percentatge d'inversió era el 37%, i ara deim el 35%. Té raó, hem corregit, perquè hem descobert que, a més, hi ha els 1.600 milions de pessetes de l'Ibasan, que són despesa corrent de pagament d'interessos, que la primera vegada ens havia passat per malla. Aquesta vegada ja hem comptabilitzat millor. I estic absolutament segur que si continuéssim depurant les xifres, aquest 35% seria excessivament generós. Però la veritat tampoc tenim tanta capacitat, tant de temps, ni tampoc tenim els instruments que vostè té en matèria d'assessorament personal a l'hora de treballar els pressupostos. Ens conformam en denunciar un 15% de desviament en relació al que diu i a la realitat dels pressupostos.

Què és una inversió? Una inversió, vostè ho sap perfectament, és aquella despesa que incrementa la formació bruta de capital fix de la comunitat. I això és la definició tècnica, econòmica i comptable del que és una inversió. I dins d'aquest concepte de cap manera es poden imputar despeses com les que estan imputant a aquest pressupost, preparació de les transferències d'educació, Sr. Matas, ja li he dit abans, però n'hi ha més. Estudis en matèries de policia local, això està comptabilitzat com a inversió. Està comptabilitzat com a inversió la promoció i els serveis a la joventut, protecció de menors, despeses absolutament lloables i que nosaltres defensarem, però que no són inversions. I li dic una cosa, quan hem investigat el 64, hem estat molt acurats perquè hem respectat com a inversions coses que efectivament ho són, inversions en programes comunitaris de formació ocupacional, o el projecte de parc Bit, el centre Bit del Raiguer, tot això és capítol 64, però és cert que és inversió. Però una gran quantitat, més de la meitat, no ho és. I què em diu de les transferències a les empreses públiques? Els 1.000 milions de pessetes que la Comunitat Autònoma transfereix a l'Ibatur, el propi Ibatur a la seva comptabilitat diu que 998 milions són per a despesa corrent i 2 milions per a inversió. Això ho diu la comptabilitat de l'Ibatur. I en canvi, la comptabilitat de la Comunitat Autònoma diu que 1.000 milions de pessetes són inversió, fals, fals.

Depuració terciària, em limit al que diu l'Ibasan. L'Ibasan diu, no estam disposats a fer depuració terciària fins que no hi hagi demanda, i això quan hi hagi

disponibilitats pressupostàries. Això és l'Ibasan que ho diu, no som jo. Ho diu la memòria de l'Ibasan, ni un duro de depuració terciària. Biblioteques i museus, li estic parlant, li he parlat, no d'un capítol genèric de biblioteques i museus i que les excuses que no són competències nostres..., no. Estic parlant de compromisos del president que va parlar del Museu Etnogràfic de Muro, del de Mallorca, del Puig del Molins, del de Menorca, i va dir que faria inversions de modernització, i en aquest pressupost no hi ha ni un duro d'inversions de modernització en aquests museus, ni un duro. I quina és la prioritat en turisme social? Vostè ha sortit aquí i diu: "el turisme social és una prioritat d'aquest govern". Ens anam als pressupostos, llegim i ni una paraula, una vaga al·lusió a l'Ibatur, però res més que una vaga al·lusió, prioritat?, ni de prop. L'Ibavi, Sr. Matas, mai a la meua vida, mai, he computat el deute de l'Ibavi com un deute computable a la Comunitat Autònoma. Perquè l'únic que ens hem limitat a fer és comptabilitzar com a deute aquell deute de les empreses públiques que està avalat pel Govern de la Comunitat Autònoma, per què? Perquè seria el deute que si aquest servei, o aquestes inversions no s'exercitassin a través d'empreses públiques sinó directament pel Govern de la Comunitat Autònoma, seria deute públic, però com que s'exerciten indirectament és un deute que ha d'esser avalat per la Comunitat Autònoma. I descomptant els crèdits hipotecaris. Per cert, crèdits hipotecaris que l'Ibavi es pot permetre de fer gràcies a que va rebre una transferència amb una gran quantitat de dotació patrimonial i gràcies a això l'Ibavi viu. Una gran dotació patrimonial que va rebre de l'Estat. I vostè, Sr. Matas, quan surt aquí no ho diu, gràcies a la qual l'Ibavi pot continuar endeutant-se i mantenint una situació patrimonial sanejada.

I per acabar, l'Isiquiema, Sr. Matas, és un tema que no es planteja amb els termes que vostè deia. El problema de l'Isiquiema no és el problema de respectar les decisions d'un parlament respecta a les d'un altre, perquè hi ha una qüestió que és una qüestió senzillament competencial. És un problema d'un xoc de competències entre una llei, que és la Llei d'ordenació del sector elèctric, que diu que es decreta la unitat de tarifes elèctriques a tot l'Estat espanyol, i si hi ha un impost autòmic que gravi sobre les empreses públiques, aquestes empreses podran repercutir-ho en els rebuts. I això ho diu la Llei d'ordenació del sector elèctric, i vostè posa un impost i prohibeix repercutir-ho en el rebut. Aquest és el problema. Una llei d'ordenació del sector elèctric que autoritza una cosa, i una llei d'aquest parlament que la prohibeix. I el problema és competencial. Qui té competències sobre l'ordenació del sector elèctric, Sr. Matas, el Congrés de Diputats o aquest parlament? Vostè coneix perfectament la resposta. I vostè sap que si al final, si l'Isiquiema es tradueix amb una repercussió en el rebut, i els ciutadans de les Illes Balears es veuen discriminats pel seu govern i han de pagar més pel seu rebut elèctric, vostè no podrà resistir la tensió social i retirarà aquest impost. I vostè haurà fet bé convertint aquest impost en deute, perquè ja l'haurà cobrat. I això és el que ha fet, Sr. Matas, i em pareix bé. Em pareix hàbil, em pareix intel·ligent, però no digui que no hi ha deute. I no converteixi la qüestió de l'Isiquiema en una qüestió de sobirania d'un parlament respecte a un altre. És una qüestió merament competencial.

Per últim, sobre els pressupostos generals de l'Estat, jo no sé com ho he de dir, és a dir, hi ha el 40% d'ingressos d'aquesta comunitat autònoma que depenen del pressupost general de

l'Estat. Vostè ha dit "majoritàriament no depenen de l'Estat", és cert. Però el 40% sí que hi depèn. I d'aquest 40%, molt està a l'aire, i hauria d'esser revisat a la baixa, i vostè ho sap. I s'haurien de redistribuir les prioritats perquè sap que molts d'aquests ingressos, amb els quals aquest pressupost compta, per ventura no es produiran. En qualsevol cas, el que està clar, és que la postura del Partit Popular és molt senzilla, jo em permet la irresponsabilitat de derrotar els pressupostos generals de l'Estat, perquè jo sé que després vendrà gent amb responsabilitat i farà una pròrroga dels pressupostos raonable per a les comunitats autònomes. Aquest és el seu joc polític, Sr. Matas. Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Torn de contrarèplica, té la paraula el Conseller d'Economia i Hisenda, Sr. Matas.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA I HISENDA (Jaume Matas i Palou):

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. Miri, Sr. Quetglas, les seves afirmacions tenen la valoració que li dona el propi rigor que vostè aporta a les seves xifres, i les que el seu grup polític aporta, per exemple, quan aplica la política que vostè defensa aquí, a un ajuntament com el de Calvià, 20% d'inversió, 10% d'inversió a Calvià, 10% de mitja de despeses d'interès financer, 23%. I això que avui no ha xerrat vostè d'assessors. Afortunadament, avui per primera vegada no he sentit que el seu partit parlàs d'assessors. Tal vegada, deu esser pels 333 assessors de la *Moncloa* que l'han fet tornar enrera.

La comptabilitat de les inversions no és correcta, insisteix, la valoració de les seves afirmacions ve corroborada pel seu rigor. Ha dit que el 40% dels ingressos que tenia aquesta comunitat autònoma eren per participació en el percentatge, (...) Fals, Sr. Quetglas, una altra vegada més s'equivoca. Els ingressos d'aquesta comunitat no depenen en un 40% de la participació de percentatges dels ingressos de l'Estat. Per tant, els ingressos d'aquesta comunitat autònoma no depenen en un 40% de l'aprovació del projecte de pressuposts generals, no hi depenen, Sr. Quetglas, fals, una altra vegada més, vostè manca d'objectivitat i manca de rigor en les seves afirmacions.

La mateixa efectivitat i el mateix rigor que té vostè quan intenta precisament demostrar que la comptabilització de les inversions no és una inversió correcta. I jo, cregui'm, intentant anar a cercar un àrbitre, bé, a mi pot ésser que no em cregui, lògicament, vostè està en el seu paper d'oposició, però creurà al Tribunal de Comptes, dic jo, per ventura tampoc el creu. Idò, s'ho faci mirar, si no ho creu. O sigui que vostè tampoc creu, perquè aquí surt amb tota la valentia del món, clar aquí no passa res, un deixa caure... i no passa res. Vostè és capaç de dir aquí que feim una mala comptabilització? I el Tribunal de Comptes, que revisa la comptabilització del sistema, el seu ministeri d'economia i hisenda, que revisa la comptabilització i l'homogeneització d'aquest tipus de comptabilitzacions, diuen que sí. Però a vostè tant li fa, diu que no, perfecte. Això és la credibilitat que té, la mateixa que la de Calvià, Sr. Quetglas. Per això, precisament, trec aquests exemples, perquè tenc dret a exigir una certa coherència entre el que vostè diu i el que fa el seu partit polític.

Però miri, encara li diré més. Vostè parla de les inversions immaterials i vostè diu que els 140 milions de Ficobalsa i els 1.000 milions d'Ibatur estan mal comptabilitzats, idò s'ho faci mirar. I vagi a mirar com pressuposta l'Estat els doblers que envia a les seves empreses d'aquest tipus. No, senyor, ho miri, i veuran com precisament la promoció turística, el que ha estat sempre promoció turística, i en aquest parlament ho ha estat des de que va començar, i a Espanya també, sempre ha estat considerada com una despesa d'inversió. La promoció turística sempre s'ha considerat com una despesa d'inversió. Clar que el que no pot ésser és que vostè digui que aquí no ho accepta i a Madrid facin el mateix, imposin uns criteris, nosaltres complim aquests criteris, i vostè digui que està malament. No, no, el que vostè no pot fer, Sr. Quetglas, és enganyar a la gent. El que vostè no pot fer és dir, a Madrid ens diuen que s'han de comptabilitzar així, a Madrid ho comptabilitzen així, nosaltres ho comptabilitzam com ells, no, està malament. No pot emprar el desconeixement, normal, de la gent en temes tant tecnificats per intentar deixar una impressió de descontrol que el seu propi tribunal de comptes li diu que no té raó. Per tant, aquest tipus d'inversions són tipus d'inversions que estan contemplades tal com figuren als textos de classificacions econòmiques pressupostàries. Però és que a més el tema de la inversió immaterial és curiós. Jo cridaria l'atenció, senyores i senyors diputats, al que ha estat un concurs, publicat aquests dies en el periòdic, per una contractació al Consell Insular de Mallorca, diu: "per la contractació d'un gabinet tècnic", perquè vegi vostè el que són les inversions immaterials, "especialitzat per a l'assessorament i la realització de diferents estudis per a la comissió del Consell Insular, per a l'estudi de viabilitat tècnica, econòmica, social i ambiental d'un pla de gestió de residus

alternatiu a la incineració". Jo no tenc res a dir contra aquest tipus de projectes, d'un estudi per fer un altre estudi no tenc res a dir. L'únic que dic és que aquest tipus de contractació, aquest tipus d'anàlisi, aquest tipus d'inversió immaterial és un tipus d'inversió immaterial utilitzada per totes les administracions públiques, que a més en el text que ja vaig tenir ocasió de recordar l'any passat, que no és gens sospitos, el Llibre blanc per a la competitivitat i el treball, Sr. Quetglas, en la seva pàgina 72 diu *el fomento de la inversión inmaterial deberá convertirse en una prioridad en el marco de una política general del apoyo a la inversión. Formación e investigación y en forma general todo lo relacionado con el conocimiento deberá tratarse como verdaderas inversiones, convendrá sacar las oportunas consecuencias de esta orientación, concretamente en la evolución de las disposiciones fiscales y contables*", Llibre blanc del creixement, competitivitat i treball, Sr. Quetglas. Però el que és més greu, Sr. Quetglas, i acab, Sr. President, és que vostè, una vegada més intenti posar en dubte el que és l'aplicació de les lleis que aquest parlament aprova. Els tributs que aquest parlament aprova, sense cap dubte, ara tindrem ocasió de debatre a continuació, com és l'impost de l'Isiquiema, impost directe, és un tribut tant vàlid com tots els altres. I és una acció legislativa d'aquest parlament, amb la mateixa validesa que qualsevol altra. A mi em crida l'atenció que una altra vegada més, vostè després d'haver fet tot un muntatge una mica parafernali, si em permet, durant aquests dies als mitjans de comunicació d'intent de rebuig d'un pressupost, quan ha sortit aquí a defensar aquest projecte no ha pogut més que baixar al detall de l'anècdota per no poder defensar aquests postulats de desprestigi global del projecte que ha realitzat. Miri, fa un any vostès varen sortit aquí exactament igual, anaren als mitjans de comunicació, va sortir el Sr. Alfonso, i va dir: "el pressupost està desquadrat", recorden? Tots els mitjans de comunicació reunits, "el pressupost està desquadrat", després el pressupost no va estar desquadrat. Acabaran per no creure-los. Vostè diu hi ha deute, tots els grups d'aquí han reconegut que aquest pressupost era un pressupost sense dèficit, han discutit una altra qüestió, Sr. Quetglas, em sap greu, tengui a bé retirar aquesta esmena a la totalitat i faci cas a l'anàlisi i al rigor que...

EL SR. PRESIDENT:

Guardin silenci, per favor.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA I HISENDA
(Jaume Matas i Palou):

...característiques exigeixen. Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Per tancar la qüestió té la paraula la portaveu del Grup Parlamentari Popular, Sra. Maria Salom.

LA SRA. SALOM I COLL:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. Intentaré, amb la meua fixació de postura, ser el més breu possible, arribada a aquesta hora el debat. Jo crec que ha quedat clar que les prioritats i les línies més importants que va explicar el president Soler, tant en el debat d'investidura com en el debat de política general de la Comunitat Autònoma, tenen el seu reflex dins distintes actuacions, dins diferents programes i dins diferents partides pressupostàries d'aquest projecte de pressuposts de l'any 1996. Jo crec que ha quedat clar que els pressuposts de l'any que ve tenen un tant per cent molt important, el més important d'Espanya si comparem les distintes autonomies, quant a inversió. La meitat del pressupost que gestiona la Comunitat Autònoma es destina al capítol d'inversió. Jo crec que aquest és un fet important.

Si miram les dades en termes absoluts, podem dir que 27.000 milions de pessetes en inversió no és una xifra massa important, però si miram la xifra total del pressupost de l'any que ve, que són 56.000 milions de pessetes, i treim el tant per cent, resulta que la meitat del pressupost de la nostra comunitat autònoma es dedicarà a millorar infraestructures o a realitzar una sèrie d'inversions. Jo crec que això és bo i això és positiu, perquè redunda en benefici dels ciutadans de la nostra comunitat.

EL SR. PRESIDENT:

Perdoni un moment, Sra. portaveu. Jo pregaria a les senyores i als senyors diputats que mantinguin l'ordre i el silenci dins la sala quan hi ha un diputat en ús de la paraula. Pot continuar, Sra. portaveu.

LA SRA. SALOM I COLL:

Gràcies, Sr. President. Crec que queda ben clar que els pressuposts de l'any 96 no tenen dèficit públic, no hi ha una sola pesseta d'endeutament a les distintes entitats financeres. Jo crec que aquest és un fet que s'ha de destacar, és un fet important i pens que, en aquests moments, no hi ha cap comunitat en tota Espanya que tengui uns pressuposts equilibrats en aquest sentit, que no es demana ni una sola pesseta de dèficit públic.

Un altre fet que crec que és important -i per això no podem donar suport a aquesta esmena que ha presentat el Grup Socialista, i per això fixam la nostra postura- és que el nombre d'empreses públiques del Govern balear, des de dia 1 de gener de l'any 95 a dia 31 de desembre de l'any 96, passarà de 20 empreses públiques a 12 empreses. Això vol dir que es reduirà en 8 el nombre d'empreses públiques.

Quin és el deute d'aquestes empreses. No hi ha cap deute amagat. El Parlament no demana autorització d'endeutament dins els pressuposts del 96. Ara bé, les diferents empreses públiques tenen autorització, o pensen demanar una sèrie de préstecs, sempre en una quantitat inferior a la de l'any anterior -és a dir, que els préstecs que demanaran aquestes empreses durant l'any 96 serà inferior als que demanaven durant el 95. Hem de destacar un factor important dins les empreses públiques que és que, si llevam Gesma, el capítol de personal -la gent que fa feina a les empreses públiques- disminueix d'una manera bastant important.

Evidentment, ens trobam davant un pressupost amb uns recursos limitats, amb uns recursos escassos, on els projectes que es presenten per part de les distintes conselleries sempre són més grans que els doblers dels quals disposen de la Conselleria d'Economia i Hisenda. Això obliga, com és natural, a una selecció de projectes. Els projectes que es consideren més interessants, els projectes que s'adapten al pla de desenvolupament regional, se seleccionen projectes en base al que marca el pla estratègic de competitivitat. Crec que, en aquesta línia, s'han confeccionat aquests pressuposts. Veurem que on s'intenta que siguin uns pressuposts, els quals representen un percentatge respecte del producte interior brut molt petit, dels més baixos de tota Espanya. Està clar que nosaltres pretenem que qui dugui la iniciativa privada, qui dugui el motor de l'economia a la nostra comunitat siguin les empreses privades i per això el pressupost de la nostra comunitat representa un tant per cent molt baix respecte del producte interior brut. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Conclòs el debat... Sr. Quetglas, per què em demana la paraula?

EL SR. QUETGLAS I ROSANES:

Article 73, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Aquesta presidència entén que no hi ha motiu per fer una intervenció quant a al·lusions. El debat s'ha centrat en una intervenció suficientment àmplia i generosa per part del grup parlamentari socialista en torn de rèplica i contrarèplica. Evidentment, els arguments podrien ser repetitius i aquest debat es podria eternitzar. El debat, amb les intervencions del portaveu i del Govern, no ha sortit de les intervencions normals que s'han donat respecte dels altres portaveus. Per tant, no hi ha lloc a l'aplicació d'aquest article. Passam directament a votació.

EL SR. QUETGLAS I ROSANES:

Sr. President, una qüestió d'ordre. No li he demanat la paraula per al·lusions, li he demanat la paraula en base a l'article 73, i l'article 73 diu... Bé, deman a un secretari de la cambra que llegeixi l'article 73, acollint-me a l'article 72 del Reglament. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Secretària, llegeixi aquest article, per favor.

LA SRA. SECRETÀRIA:

Article 73 del Reglament del Parlament de les Illes Balears:

"1. En tot debat, qui fos contradit en les seves argumentacions per un altre o uns altres dels intervinents, tindrà dret a replicar o a rectificar una sola vegada, i per un temps màxim de cinc minuts.

2. L'establert en aquest reglament..."

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Secretària. Passam directament a la votació.

Atès que s'han presentat les esmenes a la totalitat, i que totes sol·liciten la devolució del projecte de llei de pressuposts, procedim...

Per favor.

... a una votació única i conjunta de totes les esmenes de devolució del pressupost.

Per tant, deman a les senyores i senyors diputats que votin a favor de les esmenes de devolució del projecte de llei de pressuposts que es posin drets, per favor? Poden seure. Moltes gràcies.

Vots en contra? Poden seure. Gràcies.

Abstencions? No n'hi ha

Vots a favor, 26; en contra, 31. Queden, doncs, rebutjades les esmenes a la totalitat presentades al projecte de llei de pressuposts i la devolució del mateix projecte de llei.

A continuació passarem a la votació de les quantitats globals. Ho farem separatament. Primer de tot, la quantitat global del pressuposts, per després passar a la votació de la quantitat global de les empreses públiques. La quantitat global del pressupost per a l'any 1996 està xifrada en un import de 56.254.756.864 pessetes.

Senyores i senyors diputats que votin a favor, es volen posar drets, per favor? Poden seure, moltes gràcies.

Vots en contra? Poden seure, moltes gràcies.

Queda aprovada la quantitat global del pressupost general de la Comunitat Autònoma per a 1996 per 31 vots a favor i 26 en contra.

En conseqüència, queda fixada la quantitat global en 56.254.756.864 pessetes.

Passam a la votació de la quantitat global de les empreses públiques dependents de la Comunitat Autònoma, fixada en 15.371.859.000 pessetes.

Senyores i senyors diputats que votin a favor, es volen posar drets, per favor?

Vots en contra?

Abstencions? No n'hi ha.

Queden aprovades les quantitats globals de les empreses públiques xifrades 15.371.859.000 pessetes per 31 vots a favor i 26 en contra.

II.- Debat de les esmenes a la totalitat, presentades al Projecte de llei RGE núm. 2668/95, relatiu a mesures tributàries, administratives i de patrimoni: RGE núm. 3074/95, presentada pel Grup Parlamentari Nacionalista-PSM; RGE núm. 3093/95, presentada pel Grup Parlamentari Socialista i RGE núm. 3105/95, presentada pel Grup Parlamentari d'Esquerra Unida de les Illes Balears.

Esgotat aquest punt de l'ordre del dia, passam al següent, que és el debat de les esmenes a la totalitat presentades al projecte de llei relatiu a mesures tributàries administratives i de patrimoni.

En primer lloc, veurem l'esmena a la totalitat presentada pel Grup Parlamentari Esquerra Unida de les Illes Balears. Té la paraula el seu portaveu, Sr. Grosske.

(Aldarull a la sala).

EL SR. GROSSKE I FIOL:

Moltes gràcies, Sr. President. En aquestes hores, faré una intervenció telegràfica, però que no s'entengui aquesta intervenció telegràfica com a un reconeixement de la manca d'importància del tema que s'ha de tractar.

La llei de mesures tributàries...

EL SR. PRESIDENT:

Perdoni, Sr. Diputat. Perdoni la interrupció, però crec que... Pot continuar, per favor.

EL SR. GROSSKE I FIOU:

La llei de mesures tributàries administratives i de patrimoni, tal vegada, pel seu mateix títol, ja no desperta passions ni entre els parlamentaris ni entre els mitjans de comunicació. Però toca aspectes importantíssims, amb alguns dels quals aquest grup, Esquerra Unida, està d'acord i amb alguns dels quals està radicalment en desacord, perquè pensam que signifiquen fortes situacions regressives en aspectes importants relatius a funció pública, a finançament dels consells insulars i quant a control parlamentari del funcionament de l'administració autonòmica.

Teigràficament, insistesc, Esquerra Unida es manifesta absolutament en desacord amb el tractament que aquesta llei dona, en el títol referit a funció pública, a les comissions de serveis. La comissió de serveis és una situació teòricament excepcional dins la funció pública, que obeeix a necessitats de serveis, que significa que un funcionari ocupi una plaça a la qual, en principi, no està destinat, i que la pròpia llei limita, en el temps, a un any, prorrogable a un altre any. Aquesta situació, teòricament excepcional, en aquesta comunitat autònoma no és tan excepcional. Totes aquestes persones que figuren en aquesta llista -una pàgina, dues pàgines, tres pàgines i part de la quarta pàgina- són persones de l'administració autonòmica que es troben en aquesta excepcionalitat. Quantitativament, estam parlant d'unes 200 persones que, segons sembla, per necessitats imperioses del servei, ocupen plaça distinta a la que, en principi, els pertoca.

El que fa la llei de mesures tributàries, administratives i de patrimoni, en el seu articulat, és una cosa molt greu, que és convertir allò que, per llei, és necessàriament limitat en el temps, a una cosa indefinida en el temps. Diu, en concret, l'article quart d'aquesta llei que, excepcionalment, un cop transcorreguts els dos, i en els casos que aquesta col·laboració tècnica segueixi essent especialment necessària, a proposta del conseller de la Funció Pública, i mitjançant acord del Consell de Govern, es podrà prorrogar pel temps que aquest estableixi, és a dir, pel temps que aquest vulgui.

Això, naturalment, en una situació que dona peu, que crea condicions objectives, per al tractament de favor o per al tractament de càstig a uns o altres funcionaris, ens sembla particularment greu i particularment inacceptable.

Així mateix, a l'article 5 hi ha també una disposició que modifica la Llei 2/89, de funció pública de la Comunitat Autònoma que, en definitiva, significa que els funcionaris que optin a llocs de lliure designació en el servei general de presidència, de fet, passen a ocupar la situació de serveis especials, amb dret a recuperar la plaça anteriorment ocupada. En definitiva, un funcionari pot passar a ocupar una plaça de lliure designació al servei de presidència amb dret a recuperar la seva plaça anterior. En definitiva, es converteix en un assessor encobert de la Presidència. No hi ha cap diferència respecte si aquesta persona fos nomenada assessora de Presidència. No és que nosaltres haguem volgut fer massa incidència en el debat pressupostari sobre el tema dels assessors, però la veritat és que aquesta disposició ens preocupa especialment.

El tema de la disposició addicional segona de la Llei jo crec que és una autèntica punyalada als consells insulars. El que estableix clarament la Llei és que el finançament provisional de les competències transferides als consells insulars ha de ser avaluada, ha de ser ponderada en funció de l'exercici d'aquestes competències per part dels consells insulars, hi ha d'haver una avaluació si efectivament aquell finançament en principi previst és correcte o no és correcte, i en funció d'això s'ha d'establir un finançament definitiu. Què es fa en funció d'aquesta disposició addicional segona? Es converteix el provisional en definitiu, es diu que aquest finançament s'incrementarà amb l'índex general de preus al consum, i es remet *ad kalendas graecas* la definició del definitiu finançament, cosa que ja no té un termini temporal prefixat, sinó que dependrà de la voluntat, suposam que mai existent, del Govern de posar en marxa aquest finançament definitiu. Ens preocupa enormement en aquest sentit que allò que era un finançament provisional es converteixi en un finançament definitiu, amb un increment corresponent a l'IPC.

I l'altra qüestió fa referència a la disposició addicional tercera en el sentit que pensam que la dissolució d'organismes autònoms de l'Administració autonòmica no hauria de ser exclusivament competència del Govern mitjançant decret, sinó que hauria de ser una qüestió sotmesa a control parlamentari.

Aquests són, teigràficament, els inconvenients fonamentals que veim en aquesta llei, i els que motiven la nostra esmena a la totalitat. Moltes gràcies.

(El Sr. Vice-president primer substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Grosske. Pel torn de fixació de posició, en nom del Grup Popular té la paraula el seu portaveu, Sr. Jaén Palacios.

EL SR. JAÉN I PALACIOS:

Muchas gracias, Sr. Presidente. Es un turno de fijación de posiciones que es un turno en contra de la enmienda presentada y defendida por el Sr. Grosske, en razón de los siguientes motivos:

Es verdad que la ley de acompañamiento contiene unas modificaciones que afectan a la Ley de la función pública, medidas de carácter administrativo, que es como se titula el apartado correspondiente de la Ley. Y es cierto que modifica diversos artículos, creo recordar que el 17, el 69, como él cita, y luego en concreto otro apartado que se refiere a la comisión de servicios.

En primer lugar la referencia al Reglamento general de ingreso en la Administración del Estado no es de aplicación en esta comunidad, salvo que sea con carácter supletorio. Por tanto, distinguiendo la Ley 30/84, la Ley de medidas urgentes para la reforma de la función pública, y en concreto distinguiendo por la modificación (...) por la Ley 23/88 de esta misma ley, por preceptos inconstitucionales de la misma, hay preceptos que son básicos en esas disposiciones, por tanto son de obligado cumplimiento y otros que no lo son. En otras palabras, esta comunidad autónoma tiene facultad para regular la función pública en todo aquello que no son preceptos de carácter básico.

Yo creo que una de las modificaciones que pueden ser más discutidas, como ha expuesto en su intervención, puede ser la que hace referencia a la comisión de servicios con carácter forzoso, es cierto. Pero también es cierto que la Administración, una vez ya puede hacer planes de empleo, que todavía son de movilidad geográfica y funcional para los funcionarios, pues bueno, esto queda poca cosa. Se habla en la misma ley de esta modificación que eso será con carácter excepcional; se habla de una excepcionalidad, y por tanto las otras dos discusiones que yo creo que son de poca monta, si me permite la expresión, a mi juicio; y a eso hay que añadir que el conseller de la Función Pública pueda también resolver sobre incompatibilidades que desempeñan su trabajo en organismos autónomas o en empresas públicas es normal, porque si no, ¿quién tendría que resolver esos casos? Hay una laguna legal en ese aspecto, y parece razonable que sea el conseller de la Función Pública quien deba hacerlo.

Yo creo, por tanto, que su enmienda a la devolución, que se centra con carácter exclusivo en esos aspectos, no afecta a otras actuaciones y a otros aspectos contemplados en la Ley de acompañamiento, y por tanto nosotros votaremos en contra por estas razones, que consideramos de necesidad y conveniencia que se regulen aspectos que no están contemplados en la Ley de la función pública, y que por tanto se atribuyan al conseller, tal como se contempla en la ley de acompañamiento, esas lagunas no reguladas, y en definitiva nos parece que la adecuación es correcta, y el instrumento que se ha empleado también. Muchas gracias, Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Jaén Palacios. Per què em demana la paraula, Sr. Grosske, perquè entenc que el portaveu del Grup Popular ha fet fixació de posició en contra de la seva proposta, i per tant no crec que hi hagi dret de rèplica i de contrarèplica.

Gràcies. Passam a l'esmena número 3074/95, presentada pel Grup Parlamentari Nacionalista-PSM. Té la paraula el Sr. Sampol.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Gràcies, Sr. President. Intentarem no ser reiteratius, però aquest projecte de llei de mesures tributàries, administratives i de patrimoni amaga tres vertaderes bombes legislatives.

La primera d'aquestes bombes és la modificació de l'article 69.2 de la Llei de funció pública. Aquesta modificació, com ja s'ha dit, permet prorrogar per més de dos anys les comissions de serveis dels funcionaris. Aquesta mesura, la comissió de serveis, prevista únicament en casos d'excepcionalitat, es convertirà d'aquesta manera en una figura regulada arbitràriament pel Govern, que perjudicarà la carrera funcional i frustrarà les expectatives dels funcionaris que per mèrit, que per preparació, podrien optar a cobrir determinats llocs de treball que amb aquesta modificació de la Llei de funció pública seran coberts "digitalment" per funcionaris de confiança del Govern.

La segona bomba legislativa amagada en aquest projecte de llei és la disposició addicional segona. L'article 39 de la Llei de consells insulars estableix que abans de transcorreguts cinc anys des de l'entrada en vigor de la primera llei d'atribució de competències, una llei del Parlament establirà el sistema definitiu de finançament d'aquestes competències. Transcorreguts els cinc anys des de l'entrada en vigor de la primera llei d'atribució de competències, les d'urbanisme i habitabilitat, s'hauria per llei d'establir el sistema de finançament definitiu. A la vegada, l'article 40 de la Llei de consells insulars estableix que en entrar en vigor el sistema definitiu de finançament es regularà per llei el fons de compensació interinsular. Amb aquests dos articles la Llei de consells insulars pretenia que amb l'experiència de cinc anys de gestió els diputats, a la vegada consellers dels consells insulars, recapitulassin sobre el finançament de les competències transferides.

Avui, transcorreguts aquests cinc anys, veim que les competències en urbanisme i habitabilitat foren transferides sense recursos econòmics suficients. Amb l'experiència acumulada, avui sabem que totes les competències transferides als consells insulars no estan dotades suficientment, com a mínim algunes de les transferides al Consell Insular de Mallorca, per exemple règim local s'ha transferit sense funcionaris pràcticament, cultura al Consell Insular de Mallorca sense un lloc físic ni una dotació econòmica suficient. Les competències en patrimoni, la dotació econòmica és testimonial; les oficines de turisme, una hipoteca per al Consell Insular de Mallorca, quan als pocs dies d'haver assumit la competència s'ha hagut d'embargar amb la compra d'un nou edifici. Les competències d'urbanisme, s'ha de crear un servei d'urbanisme, perquè no existia. És a dir, que avui amb l'experiència de funcionament d'aquests anys revisariem totalment el sistema de finançament dels consells insulars.

Però el Govern no vol obrir aquest debat, no té arguments, i amb una disposició addicional en aquest

projecte de llei vol tancar el sistema definitiu de finançament dels consells insulars, i suprimir la figura del fons de compensació interinsular.

suele ser el caso, suele ser todo lo contrario, suele ser el caso de personal con un contrato laboral temporal.

Tercera bomba: la disposició addicional tercera. Per decret el Govern pretén la supressió d'empreses públiques, quan al nostre entendre és necessària una llei del Parlament. Però el més greu és el segon paràgraf d'aquesta disposició addicional tercera, que llegiré íntegrament. Diu: "Amb aquesta finalitat, la dissolució de les empreses públiques, l'Administració de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, les seves entitats autònomes o altres empreses públiques d'aquesta que determini el decret de supressió, extinció o dissolució, podran subrogar-se la titularitat de tots els drets i obligacions de què fos titular l'ens suprimit, inclosos els relatius al personal. Una disposició addicional permet que amb un decret la Comunitat Autònoma se subroguí els drets i obligacions de què són titulars les empreses públiques, inclosos els relatius a personal. Què significa això? Que personal que ha entrat a les empreses públiques sense unes oposicions, sense cap prova selectiva, podrà tenir dret a un lloc de feina a l'Administració. I els recordam que una de les empreses que es poden dissoldre a partir del 96 és l'Institut Balear de Serveis a la Joventut; i vostès, els més antics, recordaran una famosa interpel·lació sobre els criteris de contractació de personal, precisament de l'Institut Balear de Serveis a la Joventut. Iddò bé, amb aquesta disposició addicional tercera el personal que hi ha entrat a dit, que no ha fet cap prova selectiva, que no ha fet cap examen, que no ha fet oposicions, podrà ocupar plaça definitiva a l'Administració de la Comunitat Autònoma. Sincerament, això ens pareix impresentable. Recapitulin. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Sampol. Torns a favor d'aquesta esmena? Torns en contra? Grups que vulguin fixar la seva posició? Per part del Grup Popular té la paraula el Sr. Jaén Palacios.

EL SR. JAÉN I PALACIOS:

Muchas gracias, Sr. Presidente, señoras y señores diputados. Desde el Grupo Parlamentario Nacionalista-PSM se presentan estas cinco enmiendas que su portavoz acaba de exponer desde la tribuna. Yo no compartiría con él esa sensación y esa expresión última que ha dado respecto a las empresas públicas, y le diré por qué. Me parece que es normal que si hay una supresión de empresa pública o de organismo autónomo, pues sea el Gobierno quien se subroga en todos los derechos y en todas las obligaciones, es que esto siempre es así, siempre es así. se pueden poner muchos ejemplos en otros sitios respecto a supresión de patronatos, cuando corporaciones locales así, en sus plenos respectivos, lo han acordado, ¿y qué ha pasado? Pues que los derechos y los deberes de los patronatos que tienen contraídos, la corporación se ha hecho cargo de ellos. Pero yo le diré también que eso será así, usted afirma que en casos, seguramente escasísimos, porque hace falta que ese personal sea un personal laboral, pero que tenga un contrato de carácter indefinido, y no suele ser el caso de las empresas públicas, no

Respecto a lo que comentaba del sistema definitivo de financiación de los consejos insulares, ya tuvimos un debate aquí no hace mucho, la primera semana de noviembre creo recordar, donde el Gobierno ya expuso su postura. Es cierto, llevan ustedes razón en que con cierto retraso se trae una disposición y se incumple, yo diría entrecomillada, ese verbo, se incumple esa previsión que había en los consejos insulares, en la Ley de consejos insulares, pero también es cierto que las transferencias a las que ustedes hacen referencia son transferencias de escasa dotación, de escasísima dotación, y ahora mismo se demoran los cinco años a una ley de transferencias que es la ley última recibida por los consejos insulares en materia de cultura y deportes, éstas sí que son leyes que tienen una asignación presupuestaria importante, en concreto, prácticamente unos 800 millones de pesetas. Por tanto, esto sí que es importante, y no las otras a las que usted hacia referencia, porque hay algunas que su cuantía económica es escasísima, y que por tanto, si hay algún interés lesionado de los consejos insulares, yo creo que el Gobierno, por la vía del convenio con los consejos insulares podría reparar, si lo considera oportuno, esos intereses que ustedes dicen que están lesionados.

Ha hablado también de supresión de la disposición..., de la exposición de motivos, al apartado 6, que prácticamente es lo que acabamos de comentar, pero que no tiene referencia al texto articulado y que, por tanto, tampoco tiene mayor importancia. Todo el resto, igual que la enmienda 3076, que también hace referencia a la supresión del apartado 7 de la exposición de motivos, pues yo creo que tiene poca entidad.

Yo creo que lo que procede es que se apruebe este proyecto, y si luego lo tenemos que modificar en algunas cuestiones, ya podremos discutir con más detenimiento y especificidad aquellas cuestiones que ustedes consideren que sean mejorables en el proyecto, que sin duda hay algunas que pueden ser mejorables. Muchas gracias, Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Jaén. Per què em demana la paraula?

EL SR. SAMPOL I MAS:

Per una qüestió d'ordre, Sr. President. És que segurament el portaveu del Partit Popular s'ha confós, som a un debat d'esmenes a la totalitat i ell ha pres posició sobre les esmenes parcials.

ajuts de les dotacions econòmiques que s'han donat als consells insulars per cada transferència per saber si eren justes i si eren suficients. Aquí, en aquest parlament, només s'ha debatut la gestió d'una transferència, i en aquesta transferència, que no és de les més importants econòmicament, hi tenim un desfasament importantíssim, els tres consells insulars van assenyalar que la dotació era insuficient, però podem parlar també de comptes clars; en el Consell Insular de Menorca, els pressupostos del consell insular per exercir aquestes competències, 47 milions de pessetes, la dotació del Govern perquè faci aquestes transferències, 23 milions de pessetes, la meitat, i açò que comptam amb convenis en aquest cas amb el Govern de la Comunitat Autònoma per a assessorament, convenis que ens suposen el pagament de bastant de despesa, o sigui, la veritat és que ens surt l'opció de sufragar les deficiències econòmiques de les transferències en convenis..., d'entrada, encara hi perdem més recursos econòmics.

EL SR. PRESIDENT:

Efectivament, aquesta presidència ha notat que feia referència a dos o tres esmenes; de totes maneres, ha entès que fixava posició en el sentit de dir que hi votaria en contra. Gràcies.

Passam a la següent esmena, la 3093/95, presentada pel Grup Parlamentari Socialista. Per defensar-la, té la paraula la Sra. Barceló.

LA SRA. BARCELÓ I MARTÍ:

Gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats, Sr. Conseller. Són necessàries, de fet, totes les mesures exposades a l'articulat d'aquesta llei per a la gestió de la Llei de pressupostos o bé s'aprofita aquesta llei per modificar de manera camuflada altres lleis per suplir l'incompliment del Govern respecte de compromisos obligats per llei, perquè si no ho fessin així, d'una manera camuflada, fer-ho d'altra manera, fer-ho a cara descoberta, tendrien una fàcil i dura resposta i rebuig polític, ciutadà i institucional. La Llei de la funció pública, la Llei de consells insulars, Llei d'entitats autònomes i empreses públiques, Llei d'impost ecològic o Llei reguladora de l'impost sobre instal·lacions que incideixen en el medi ambient. Modificacions de llei a mida dels interessos del Govern, modificacions fetes totalment d'amagat, sense debat públic, sense debat específic parlamentari, i creim que ho fan així senzillament perquè el Govern és incapaç, com a tal govern, de resoldre o d'afrontar en debat obert lleis clares i específiques, els problemes i els compromisos que té el Govern o bé el seu president amb els ciutadans.

Llei de consells insulars. La llei de consells insulars es modifica per justificar dos incompliments i que, per tant, no siguin tals, el finançament definitiu dels consells insulars i el fons de compensació interinsular. Amb una simple disposició transitòria a aquest projecte de llei de mesures tributàries administratives i de patrimonis, el Govern resol el finançament definitiu dels consells insulars, com? Amb una simple aplicació de l'IPC, la dotació econòmica que cada llei de transferències determina és corregida per l'aplicació de l'IPC i, màgia, ja tenim el sistema de finançament definitiu. El sistema de definitiu provisional queda elevat a finançament definitiu.

Quins comptes han fet i quina interpretació han fet de la Llei de consells insulars? Quan la Llei de consells insulars és claríssima. S'estructura en dos sistemes de finançament, el provisional i el definitiu. El provisional havia de servir lògicament i teòricament per anar avaluant les deficiències o

Per tant, no entenem de cap de les maneres que el sistema provisional es converteixi en definitiu sense haver fet comptes i sense un debat aquí, en el Parlament, sobre quins són els càlculs que hem fet. Però no només és aquest l'incompliment que intenten tapar des del Govern de la Comunitat Autònoma, n'hi ha un altre que encara és més greu, la responsabilitat que tenia el Govern, per llei de consells insulars, de presentar aquí o d'aplicar en el mateix moment en què entri en funcionament el sistema definitiu de finançament els fons de compensació interinsular. Dos criteris, compensar situacions de desfasament de serveis i els principis de solidaritat. Jo entenc que els costa entendre aquests qüestions. fer un fons que canalitzés part important de les inversions del Govern de la Comunitat Autònoma i que es veiés condicionat a uns criteris d'inversió lligats a mantenir uns equilibris de serveis per una banda i a la solidaritat; evidentment, és molt més fàcil mantenir el criteri de la discrecionalitat política i mans lliures per fer totes les inversions que vulguin. Fons de compensació? Cap ni un, per tant, el Govern no hi volia complir, i què fan? Modifiquen la llei, i així és que el Govern no ho necessita complir, i creim que açò és greu, perquè trepitgen tot el que és la voluntat interinsular d'aquesta comunitat i trepitgen els interessos econòmics dels consells insulars. Per açò i perquè no soni malament, i perquè ho intenten amagar, per evitar problemes interns, problemes institucionals, què diuen? Que el sistema definitiu serà aquest, no hi entra el fons de compensació interinsular, encara que tocaria que hi entrés, i el sistema definitiu es revisarà d'aquí a quatre anys. Com quedam?, a uns ens venen..., el president del Govern de la Comunitat Autònoma vendrà als ciutadans i als consells insulars que ha complert amb la promesa. Tenim sistema definitiu de finançament aprovat, he complert, no l'hem fet quedar malament aquesta vegada, ja seria un poc massa, i per tant, el president hi compleix, però alhora, a aquells que no hi estan d'acord, dels presidents dels consells insulars, els diuen que no es preocupin, que ja ho revisaran, que aquest no és exactament el definitiu, i juguen amb el doble llenguatge perennement per sufragar les deficiències de compliment que tenen. Estan estafant els consells insulars, i els presidents dels consells insulars, evidentment aquí, n'haurien de dir alguna cosa. Francament, la confiança dels consells insulars respecte del Govern, quan el Govern és incapaç de complir amb els principis de la Llei de consells insulars; la veritat és que és bastant decebent.

En segon lloc, la modificació de la llei reguladora de l'impost sobre les instal·lacions que incideixen en el medi ambient. Aquí tan just per provocar l'enfrontament institucional, reforçar el victimisme abans de reconèixer la manca de viabilitat d'un impost anomenat ecològic que no preval ni grava sobre la feina ni la contaminació del medi ambient, un impost, l'obsessió sobre el qual de vostès és amagar-lo als ciutadans, que el paguin les empreses i sobretot que no el mostrin als ciutadans, que açò de la transparència, de saber, els ciutadans, què paguen, evidentment no deixa que els ciutadans sàpiguen la política fiscal d'aquest govern de la Comunitat Autònoma, no volen afrontar, evidentment, a cara descoberta, la càrrega fiscal que imposa el Partit Popular d'aquestes illes a les activitats i instal·lacions que s'instal·len aquí, a segons qui, evidentment, un bon exemple de règim especial fiscal, un bon exemple, amagar la càrrega fiscal que vostès mateixos hi estan imposant, selectiva als amics seus o no als amics seus, però sobretot amagada totalment al coneixement dels ciutadans, i per açò són capaços de fer tot el victimisme del món i enfrontar-se a qualsevol tipus de qüestió.

Tercera modificació, entitats autònomes i empreses públiques vinculades a la Comunitat Autònoma. Per simple decret, una qüestió que era objecte..., que és matèria de llei, la supressió, extinció o dissolució d'entitats autònomes i empreses públiques, per la mateixa llei reguladora de la Comunitat Autònoma que els estableix, assenyala que és matèria de llei, i volem que sigui així per debatre aquí com ha anat el funcionament d'aquestes empreses públiques, què és el que han fet i, sobretot, què és el que ens costaran en relació amb el que han fet, i açò, evidentment, ens preocupa, i volem que el debat de dissolució es faci per llei i sigui públic, i poder avaluar si vertaderament han complert les funcions que tenen i quin és el cost, sobretot, que suposa per damunt dels ciutadans aquesta gran gestió que han fet. Però alhora també hi ha una qüestió que ha de quedar aclarida, ha de quedar clar que amb aquest decret alhora vostès se subroguen el personal, contractes fets per aquestes empreses mitjançant dret privat, evidentment, i que vostès, amb un simple decret, amb un simple obrir i tancar ulls, converteixen en personal de l'Administració pública, per decret, un vertader colador de persones amigues seves col·locades, és així; quins concursos, quines proves, han passat per avaluar els mèrits, les capacitats i els coneixements? Diguin-els, quins?, com han contractat el personal? Si els coneixen tots, i en podem passar llista.

Res (...), tot un secretisme muntat, i evidentment que el Govern sempre tengui les mans lliures. Aquestes tres qüestions d'aquesta llei d'acompanyament, anomenada de mesures tributàries fiscals..., que vertaderament creim que no compleix la funció per a la qual s'ha establerta, que implica modificacions substancials de lleis d'aquest parlament, i ho fan fonamentalment perquè el Govern és incapaç de donar a complir les lleis que ells mateixos han fet, i així és en una llei on, com aquell que no vol la cosa, modifiquen les coses que no són capaços de resoldre (finançament de consells insulars, d'una manera clara; fons de compensació intermunicipal; la Llei de funció pública i assessors, donar les màximes facilitats; l'impost ecològic, i alhora també fer, a càrrec de l'Administració pública, entrar-hi tot el personal a dit), i evidentment, tot sota un secretisme total. Per tant, Sr. Matas, creim que aquesta llei s'ha de retirar i així els ho demanam.

(El Sr. President reprèn la direcció del debat).

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. Per part del Govern, s'obre "la qüestió incidental. té la paraula el conseller d'Economia i Hisenda Sr. Jaume Matas.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA I HISENDA (Jaume Matas i Palou):

Molts gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. D'una forma molt breu, simplement per donar-li complida contestació de les qüestions que vostè ha plantejat.

En primer lloc, vostè diu que la Llei de mesures d'acompanyament és una llei que és un calaix de sastre, pràcticament, ho ha vengut a dir, bàsicament, que és una llei que no té res a veure amb la gestió de pressuposts, etc.

Miri, arran d'una sentència del Tribunal Constitucional, la 178, de 16 de juny del 94, que va declarar inconstitucional i nul·la la disposició final desena de la Llei general de pressuposts de l'Estat de 1990, per contenir precisament matèries estranyes, l'Estat va crear aquestes figures de llei de mesures d'acompanyament, tractament que es tramita juntament amb la Llei de pressuposts generals a l'Estat. El Projecte de llei de mesures tributàries administratives i patrimoni és el marc adequat on es dóna

precisament tractament específic a aquells aspectes que han de ser aprovats per llei de parlament. La tramitació independent i específica d'aquesta llei, lògicament, completa el seu contingut. L'Estat va aprovar, amb l'excusa dels objectius de política econòmica de l'Estat, la Llei de pressuposts generals del 95, precisament l'adopció de mesures per a la seva major execució, la Llei 42/94, de 30 de desembre, de mesures fiscals i administratives i d'ordre social; és una llei extensíssima, 81 articles, 33 disposicions addicionals i 13 disposicions transitòries; modifica procediments sancionadors a la Llei de carreteres, entre altres coses, modifica quanties de multes a la Llei d'aigües, modifica terminis de prescripció de la Legislació reguladora de transports, modifica articulat de l'Estatut dels Treballadors, modifica la Llei de règim econòmic i fiscal canària. Jo crec que amb això basta. Per tant, no em digui que aquesta llei és una llei o deixar de ser una llei, aquesta llei és una llei tan vàlida com qualsevol altra per ser presentada en aquest parlament, per debatre-la en aquest parlament i, si es considera oportú, per a la seva aprovació o per al seu rebuig, simplement.

El tema de les comissions de personal. S'ha de dir que les comissions de servei no afecten la carrera funcional, perquè encara que existeixi la comissió de serveis, amb els concursos que es fan, s'han de treure totes les places vacants; en canvi, sí que és útil aquesta figura de comissió de serveis per a les places on el titular és a serveis especials, i per una altra part, i vull recalcar aquesta qüestió, perquè a la millor s'ha magnificada una mica, s'ha de recordar que la pròpia llei estableix que és un procediment primerament excepcional; en segon lloc, que necessita d'un acord de Consell de Govern, que és l'òrgan que decidirà l'oportunitat o no de la realització d'aquesta comissió de serveis, i lògicament la llei estableix que ha d'estar degudament justificat.

Vostè creu que la creació i supressió d'empreses hauria de ser reserva de llei. Miri, jo crec que ni la Constitució ni l'Estatut d'Autonomia, sinó més aviat probablement al contrari. L'article 67.2 de l'Estatut diu que els poders públics de la Comunitat Autònoma estaran facultats per a la creació d'un sector públic propi. S'ha de fixar en el que diu l'Estatut. "El Parlament és facultat", no ho diu així, sinó que diu que "els poders públics estan facultats". Per tant, lògicament, al nostre mode d'entendre-ho, no hi ha una reserva de llei en aquest aspecte.

També, una interpretació sistemàtica d'aquest article 67 precisament reforça aquesta idea en el seu número 1, quan s'hi parla de la creació de l'Institut de crèdits propis, s'exigeix precisament que el Parlament n'acordi la creació, en canvi, en el punt segon, l'Estatut diu "els poders públics".

És completament absurda, des del nostre punt de vista, la postura del Grup Parlamentari Socialista. Si és cert avui que aquesta matèria és una matèria que s'ha d'aprovar per llei i que amb aquesta llei, lògicament, s'autoritza la legislació, el canvi competencial d'aquesta autorització, no és menys cert que la llei que estableix aquesta reserva no té cap rang que sigui especial, lògicament, pot ser derogada, modificada, canviada, alterada i contradita per una altra llei posterior. Sra. Barceló, *lex posterior derogat anterior*, lògic. I som davant d'un procés absolutament normal de possibilitat de canvi de la legislació d'una llei. Que jo recordi, les úniques lleis que eren inderogables eren les lleis franquistes. Precisament el que vol la Llei d'acompanyament és modificar la Llei 3/89, en el sentit de fer desaparèixer la reserva de llei existent, i per això, justament la norma que es pretén

modificar..., la Llei 3/89 ha de tenir el mateix rang legislatiu que aquesta; per tant, ha de ser dictada pel Parlament i no és suficient un simple decret del Govern.

De totes maneres, també vull recordar que el canvi legislatiu que s'introdueix no fa qüestió de la creació, sinó de la dissolució, precisament de la supressió en millora de servei públic, lògicament.

Per acabar, també li vull recordar, si m'ho permet, que l'article 96 de la Llei 31/90, de 27 de desembre, de pressuposts generals de l'Estat, estableix que "*al objeto de contribuir a la refinanciación (...) gasto público, se autoriza al Gobierno para que mediante real decreto, a propuesta de junta de los ministerios para Administraciones Públicas y de Economía y Hacienda, iniciativa del parlamento, proceda a suprimir organismos autónomos y entidades públicas creadas por ley, si sus fines se han cumplido o si permaneciendo sus fines, pueden ser atribuidos a órganos de la administración centralizada*". Aquest és el nostre sentit, ni més ni manco, bàsicament.

Els dos temes més importants que m'agradaria acabar de recalcar són, sense cap dubte, la qüestió de l'Isiquiema i la qüestió de la Llei de consells insulars.

La qüestió de l'Isiquiema em pareix greu, la qüestió de l'isiquiema em pareix un acte que crec que no diu massa en benefici d'una postura de defensa en contra d'aquesta llei aprovada per aquest parlament. La Llei que es va aprovar, la Llei 12/91, de 20 de desembre, fa ús de l'autorització continguda en el 78.2 de la Llei general tributària, en la seva redacció es tipifica una conducta com a infracció simple per part d'aquells subjectes passius, ho diu la llei, de l'impost sobre instal·lacions (Isiquiema) que incideixen en el medi ambient, sempre que indègudament repercuteixi en les quotes de l'impost, ho diu la llei que ha aprovat aquest parlament, i és una mesura imprescindible per a la correcta aplicació del tribut, una altra cosa és que a vostè li agradàs que hi repercutís, però no hi pot repercutir, no resulta injusta, aquesta tipificació de tal infracció simple, i l'establiment d'una sanció per la comissió és una mesura que s'estableix en defensa del ciutadà, precisament, i que té per objecte evitar la doble imposició que es produiria si un tribut directe com és l'Isiquiema repercutís sobre els consumidors, perquè aquest és el seu gran error inicial, és un tribut directe, la llei l'estableix com un impost directe, Sra. Barceló, els impostos directes no són repercutibles; vostè s'imagina què passaria si les empreses d'aquest país repercutissin en l'impost de societats? Per l'amor de Déu, l'Isiquiema, ho vulguin o no, és un tribut directe, i l'empresa en aquest cas que vostè defensa, Gesa, en concret, és una empresa que té més de sis mil milions de benefici, pot assumir perfectament aquest impost directe, perquè aquests doblers, en comptes d'anar-se'n, puguin quedar aquí, senzillament.

Quant a la sanció, el tema de la sanció de les 30.000 pessetes, estic convençut que vostè sabrà de les limitacions de la seva aplicació. La Llei general tributària, en el 83.5, com vostè perfectament ho contempla, no pot superar el cent per cent. Jo crec que titllar una figura legislativa com aquesta de calaix de sastre i, a més, amb el precedent del seu propi grup, és almanco aventurat.

projecte de llei?, que és el definitiu?, si és el definitiu, no ens basta, als consells insulars no els basten els doblers que arriben per a cada transferència més l'IPC, i, açò, els presidents dels consells insulars asseguts aquí ho poden dir. Consell Insular de Menorca, el doble, amb les transferències d'urbanisme, que encara és de les més barates, ja ens diran què passarà amb les més cares. No els basten els doblers, i volem, des dels consells insulars, que es revisi el cost de cada una de les transferències. Aquesta qüestió que el president de la Comunitat Autònoma va dir que compliria no es pot votar així com així. Què fan també amb aquesta disposició adicional? Deixen sense o allarguen *sine die* el compromís del fons de compensació interinsular, per què? Perquè suposen que les inversions, part important de les inversions de la Comunitat Autònoma, no les controlaran sota

Crec que és important, per acabar, centrar la qüestió de la reforma de la Llei de consells insulars, que no és una modificació *ad kalendas graecas* com en deien aquí, del precepte de la Llei de consells insulars, sinó simplement jo crec que és una contemplació real del vertader esperit del legislador quan feia aquesta llei de consells insulars, a causa que va lligat a un procés de transferències que no s'ha produït i que, per tant, modifica la situació inicial. Jo vull que quedi clar aquí que aquest precepte legal no posa en qüestió en cap moment la revisió d'aquest sistema, simplement que fa dues coses que jo crec que són importants: En primer lloc, dóna prioritat al procés de transferència de competències, tal com ho feia el legislador quan legislava aquesta llei, i efectivament, tinguin en compte que la llei inicial que vostès estan presentant aquí per a objecte de revisió és una llei que té un cost efectiu realment petit en relació amb el total, i sobretot amb el total al qual ens haurem d'enforçar quan en fem una revisió (...), aquí simplement recollim aquest ajornament en el seu moment d'aquest procés de revisió, i sobretot, i el que no és menys important, també contemplar la possibilitat que els consells insulars puguin disposar d'aquests fons, mentre es produeix aquest procés, d'una forma lliure i de lliure disponibilitat, i no condicionada, com es venia produint fins ara. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller. Sra. Diputada, Sra. Barceló, té vostè la paraula en torn de rèplica.

LA SRA. BARCELÓ I MARTÍ:

Sr. President, senyores diputades i senyors diputats, Sr. Conseller. Evidentment, mantenc que aquesta llei de mesures tributàries no és el marc adequat per corregir els incompliments del Govern de la Comunitat Autònoma respecte de les seves pròpies lleis, una qüestió és que es modifiquin lleis i l'altra, que es modifiquin les lleis perquè el Govern de la Comunitat Autònoma és incapaç de resoldre-ho de manera clara i pública, a partir del debat i d'una manera definitiva, aquest és el problema. La Llei de finançament dels consells insulars és obligat que sigui una llei específica, per què? Perquè ens està embullant; és definitiu o no és definitiu el sistema de finançament que tindrem a partir de l'entrada en vigor d'aquest

el sol criteri personal seu, i açò, als consells insulars, també ens preocupa. Vull dir, per tant, que no ens diguin que aquest és el finançament definitiu però que es revisarà; què vol dir, és el definitiu o no l'és?, quan es revisarà? D'aquí a quatre anys una altra vegada, amb la pujada de l'IPC? No ens basta, i no ens basta que ens diguin que els fons es poden emprar lliurement, perquè, primerament, no basten ni tan sols per donar els serveis de qualitat que s'haurien de donar, i, en tot lloc, i li ho dic per a la seva informació, en el Consell Insular de Menorca no han esperat a tenir autorització per modificar els fons, en el Consell Insular de Menorca, sí, podem parlar de quantitats, i parlem de la pràctica, els doblers que hi han arribat per encara començar a gestionar la transferència d'activitats classificades abans que sàpiguen si és suficient, ja l'han desviada cap a una altra banda, i què passarà? Que cada vegada, en els serveis que donin els consells insulars o hi mantenim la qualitat i suposa pagar doblers o en baixam la qualitat, dels serveis, i el Govern no hi vol entrar, no ho vol debatre, i duu per la porta falsa la modificació de la Llei de consells insulars, és dins aquest marc que no hi estam d'acord, a dins aquest marc, sempre en benefici del Govern de la Comunitat.

Respecte que creu que és absurd el plantejament que feim nosaltres quant a demanar que la dissolució de les empreses es faci per llei, no sé qui va començar l'absurd, no ho entenc, perquè la Llei 3/89, d'entitats autònomes, empreses públiques vinculades a la comunitat autònoma d'aquestes illes, una llei del Govern d'aquesta comunitat autònoma, estableix que les entitats autònomes de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, i és un exemple, *se extinguen* per llei del Parlament de les Illes Balears, no per decret del Govern, es fa per llei, de manera clara i amb la cara alta, i que sapiguem què ens costen, no passa res amb això, que sapiguem què ens costa cada empresa pública i quants persones que hi han entrat a través de les empreses públiques tenim a l'Administració, i saber qui són, no volen transparència? Hi hem de posar la màxima transparència, sobretot saber què ens han costat les empreses públiques (...), és una curiositat, i crec que és un debat polític importantíssim.

L'impost ecològic; senzillament, hi ha una qüestió que ha de quedar aclarida, és el fet que el Govern, i és el que no entenem, l'obsessió del Govern en amagar que té una pressió fiscal sobre les empreses d'aquesta comunitat autònoma superior a altres bandes, un clar exemple de la política fiscal del Govern de la Comunitat Autònoma, que havia de potenciar noves instal·lacions, noves empreses, hi duen un bon camí, si apliquen el mateix criteri a tota l'activitat econòmica, vertaderament som una comunitat amb un règim fiscal diferenciat amb el qual sortirem vertaderament molt beneficiats tots. Per tant, també s'ha de demanar coherència a tots els nivells, vostè que és una persona que crida a la coherència cada dos per tres, i que per tant, criem que aquesta llei és incorrecta, és incorrecta, i sobretot és injusta amb els consells insulars, és la qüestió fonamental, i sobretot és injusta respecte de l'accés a la funció pública la manca de transparència del que ens costen aquestes empreses públiques, i per tant, el Govern de la Comunitat Autònoma no pot utilitzar la tramitació d'una llei d'aquestes per obviar debats, lleis que creim que s'haurien de dur d'una manera clara, separada i específica a debat en aquest parlament. Creim que justament per aquestes qüestions, i creim que són molt puntuals, veim que s'han de debatre aquí amb lleis específiques, que el Govern doni la cara respecte de finançament de consells insulars. Vostès estan exigint un finançament suficient, s'han de fer esforços perquè arribin recursos econòmics a aquestes illes, però també ho han de fer respecte dels consells insulars, i és l'assignatura que vostès tenen pendent i que deixen pendent quatre anys més a costa dels consells insulars. Enhorabona, Sr. Matas, si aquesta és la política autonòmica del Govern del Partit Popular, perquè vertaderament no anam (...) i rompen el poc equilibri que hi ha entre una comunitat interinsular com és la nostra. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. Per tancar la qüestió incidental, té la paraula el conseller d'Hisenda Sr. Matas.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA I HISENDA (Jaume Matas i Palou):

Moltes gràcies, Sr. President. Pel que fa al tema dels consells insulars, crec que efectivament no pot interpretar vostè el fet que es produeixi una porta falsa com la que diu a una iniciativa legislativa d'aquest parlament, sinó tot al contrari, jo crec, a més, que amb la presentació d'aquestes esmenes vostè ja té la resposta de part almanco dels consells insulars representats en aquest parlament, que no han presentat, lògicament, cap esmena alternativa.

Li diré una vegada més que el que és la seva qüestió essencial del seu plantejament, pel que fa al tema de l'Isiquiema, que la pròpia llei aprovada per aquest parlament aprova un tribut directe. Els tributs directes, Sra. Barceló, no són qüestió d'amagar pressió fiscal als ciutadans, els tributs directes són tributs que no són repercutibles. Jo crec que vostè fins aquí pot veure perfectament què és un tribut directe i què és un tribut indirecte, i obrar en conseqüència. La pròpia llei que aprova i que ha aprovat aquest parlament precisament tipifica com una conducta constitutiva d'aquesta infracció simple aquells subjectes passius d'aquest impost que indugudament repercuteixen en les quotes aquest tribut, i això és una llei aprovada per aquest parlament. Per tant, vostè està, jo crec, almanco obligada al compliment d'aquesta llei, i vostè està obligada aquí a actuar com a diputada d'aquestes Illes Balears i no com a possible defensora d'interessos de tercers, jo crec que vostè aquí ha de tenir la consideració que aquest tribut no és repercutible en els ciutadans d'aquestes illes i que una norma legislativa d'aquest parlament és la norma que en aquest moment crea aquest tribut i que hi ha en

vigor. Lògicament, no puc admetre el tema de la no oportunitat d'aquest tipus de legislació, perquè, a més, vostè comet dos casos d'incongruència amb la seva pròpia actuació: primera, (...), la pròpia llei seva de mesures d'acompanyament, lògicament una llei que canvia l'Estatut dels Treballadors, per tant, no em podrà discutir que aquest és el seu procediment establert, i en segon lloc, allò que és, i l'hi he repetit, l'article 96 de la Llei 31/90, de 27 de desembre, on vostès, que també tenen mandat legislatiu, estableixen la possibilitat de delegació a través de decret de "suprimor organismos y entidades públicas creadas por ley, si sus fines se han cumplido, o permaneciendo sus fines, si estos pueden ser atribuidos a órganos de la Administración centralizada". Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller. Per part del Grup Parlamentari Popular, té la paraula el portaveu, Sr. Manuel Jaén i Palacios, en torn de fixació de posició.

EL SR. JAÉN I PALACIOS:

Muchas gracias, Sr. Presidente. Así lo haré. Señoras y señores diputados. Se han substanciado en el debate algunas cuestiones de interés. Yo creo que en principio, respecto a la idoneidad o no idoneidad del instrumento que se emplea, es decir, la Ley de acompañamiento, me parece que las explicaciones del conseller son bastante claras, basta revisar, por tanto, los presupuestos generales del Estado y ver que allí se modifican normas en materia de personal, normas tributarias, incluso mutuas de accidentes de trabajo y enfermedades profesionales, cotizaciones sociales, se reorganiza el sector público y se reforma el mercado laboral, incluso, como antes anunciaba, un artículo en concreto que hace referencia al Estatuto de los trabajadores, pero además crea un fondo de infraestructuras, y en definitiva, se resume en dos palabras: una ley de acompañamiento no tiene límites ni en su extensión ni en su heterogeneidad, es, como ya se ha dicho por aquí en una expresión coloquial, un cajón de sastre, y esa es la verdad, es un cajón de sastre, es un instrumento que se emplea para evitar otras interpretaciones que el Tribunal Constitucional, en varias sentencias, podría entender que no era el instrumento adecuado, como se venía haciendo hasta hace unos años.

En resumen, por lo que respecta a la primera discusión, el instrumento es idóneo a nuestro juicio. En cuanto a las medidas de carácter tributario, se ha hablado fundamentalmente sobre lo que es el grueso de la cuestión,

que es el impuesto sobre actividades que inciden en el medio ambiente, y la Ley general tributaria posibilita que el Gobierno, en cada tributo, pueda tipificar supuesto de infracción simple, y estamos de acuerdo en que esa infracción tiene carácter simple y que no se puede repercutir en los usuarios que tienen contrato de suministro de energía eléctrica o de gas a que paguen ese impuesto, que, como antes decía, es un impuesto directo.

No se ha referido a las medidas administrativas, yo ya lo he hecho en otras intervenciones, me parece que son ajustadas a los tres casos que se contemplan en la función pública, servicios especiales, comisiones de servicio y reconocimiento de compatibilidad a empresas públicas y organismos autónomos y, por último, las medidas patrimoniales de enajenación de títulos representativos de capital, que me parece que también son adecuadas a la realidad presente. Muchas gracias, Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat.

Passam a la votació conjunta de les esmenes que sol·liciten la devolució del projecte de llei, del projecte de llei d'acompanyament.

Senyores i senyors diputats que votin a favor de les esmenes que sol·liciten la devolució d'aquest projecte de llei, es volen posar drets, per favor? Poden seure, moltes gràcies.

Vots en contra? Poden seure, i moltes gràcies.

Abstencions? No n'hi ha.

Vots a favor, 28; en contra, 31. Per tant, queden rebutjades aquestes esmenes de devolució del projecte de llei d'acompanyament a la Llei general de pressuposts per a l'any 1996.

En no haver-hi més assumptes a tractar, s'aixeca la sessió, tot i indicar que demà començarem a les deu del matí. Moltes gràcies.

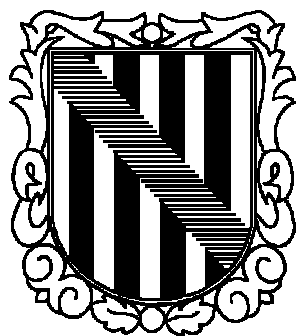

DIARI DE SESSIONS
DEL
PARLAMENT
DE LES
ILLES BALEARS

PREU DE LA SUBSCRIPCIÓ

Un any	2.000 pessetes.
Sis mesos	1.000 pessetes.
Tres mesos	500 pessetes.
Preu de l'exemplar	100 pessetes.

Redacció i Administració
PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS
C/ Palau Reial, 16
PALMA DE MALLORCA